

WTC OOSTERHOUT FIETSSEIZOEN 2017

Zondag 05 november Culinaire verrassing

Het jaar 1985 is voor Joop een bijzonder jaar. Onder erbarmelijke haast Siberische omstandigheden wordt de Tirereno Adriatico verreden. Joop trotseerde de ijstijd als geen ander. Een gesprekje met Post bracht ook iets goeds. Op 28-08 wint hij Veenendaal-Veenendaal. Vier dagen later zet hij de kroon op zijn seizoen (en misschien zelfs loopbaan). In Giavera del Montello plaatst hij in de laatste kilometers een typische Joop versnelling. Het resultaat is bekend. De regenboogtrui is zijn deel. (38 jr)

Welke verrassing zal Rien dit jaar voor ons in petto hebben? Weer eens het getal van Johan Cruijff aan het vertrek. Een kletsnatte nacht zal menigeen thuis hebben gehouden. Terecht? Het werd vandaag een klein rondje Slingerdreef. Langs de rand van Oosterheide stond de zon op een linke manier laag. In de Hoevestraat liet Rob Brakkee zichzelf uit, muts over de oren. Het gras van de weilanden tussen Dorst en Molenschot werd heel langzaam afgedroogd door de zwakke zonnestralen. Zal het druk zijn in het insectenhotel? In de Slingerdreef bleek dat er veel groepen op uitgetrokken waren. Frank vd B had de eer om de enige lekke band van vandaag te hebben. Vele handen maken licht werk. (Vroeger vulden wij dit spreekwoord weleens aan met "behalve in de kerk", als de broeder dat hoorde had je weer een oorvijg te pakken). Volgende keer maakt Frank de plaatjes van zijn schoenen schoon voordat hij probeert op te stappen. Iets na elven bij Het Klosterke (Klösterke). Het worstenbrood smaakte voortreffelijk. De goed gevulde pompoensoep is een aanrader. De kroket was van hoge kwaliteit. De ruimschoots besmeerde stukken brood met oude kaas, zalm en ham vonden gretig aftrek. Al met al een culinaire verrassing die ruimschoots aan de verwachtingen voldeed, sterker nog, die stukken beter was dan bij het Houtse Meer. Voor herhaling vatbaar!

Zondag 29 oktober Giersbergen (herkansing)

Joop hervond zich. Trok een sprint aan voor Raas. Won de tijdrif. Overleefde de Pyreneeën. Maakte de bekende duikeling op Pra Loup. Mijn hart leek even stil te staan. Kocht bondgenoten (Thévenard en Julien) in de Alpen. Won de laatste tijdrif. Ging uiteindelijk glorieus over de streep in het hartje van Parijs. Kuipertje tweede op 6 minuten en 55 seconden.

De wind had afgelopen nacht de krachten nog niet verspeeld. Met een stevig tempo werd het Halvezolenpad naar Waalwijk genomen. In de berm en paddenstoelen. Een forse eekhoortjesbrood komt boven het maaiveld uit. Bij de waterbuffers aan de rand van Brabants schoenen centrum liepen twee vissers met leslaarzen tot het midden van de vijver. Gedacht dat het daar dieper zou zijn. Na Giersbergen vond de bestuurder van een BMW X8 SUV dat wij hem te lang de weg versperden. Het vraagt tijd om ruimte te maken voor het laten passeren van een auto. De arrogante dikke nek achter het stuur kon dat niet waarderen en drukte het gaspedaal extra diep in toen hij ons voorbij reed. Was verre van CO2-neutraal. Iets verderop een blok met gezonde buxus. Via de landbouwweg richting de Rustende Jager. Weer een confrontatie met een auto, dit keer een VW Touran. De bestuurder manoeuvreerde zodanig dat Marco, ter voorkoming van een botsing met Piet van G, de berm in moest. De macho achter het stuur ging uitdagend langzaam voor ons rijden. Gelukkig voor hem dat wij geen kort lontje hadden, zijn dak had zomaar een metamorfose kunnen ondergaan. Twee honderd meter verder reed hij een oprit op. Tegen de wind in werd op het scherp van de snede gereden. Marco, Hans en Ary reden vandaag op duracell batterijen, ze bleven maar gaan. Mijn witte kat batterijtjes waren blijkbaar over de datum. In Loon op Zand een paar druppeltjes. De Fazantenweg werd stevig genomen.

Zondag 22 oktober Giersbergen

De Tour van 1980 beleeft een uiterst natte eerste week. Op de kasseienrit heeft Joop de grootste moeite het tempo van groep drie te houden. Raas en Priem zijn ziedend op de arme Joop, ze schelden hem de huid vol. Aan tafel deed Kneteman nog een enorme duit in het zakje. De mannen hadden het geloof in Joop verloren.

Het had vandaag een mooie rit kunnen zijn. De in herfstkleuren getooide bomen hadden een fraai welkom voor ons in gedachten. Ware het niet dat het zwerk roet in het eten gooide. De moeder van alle grijstinten had plaats genomen aan het hemelgewelf. Pluvius liet zich niet onbetuigd, met steeds kortere tussenpozen liet hij zijn strooigoed over ons komen. Afzeggingen alom. Toch nog twee man aan het vertrek. Al snel kwamen zij tot de conclusie dat het stipje blauw niet uit zou groeien tot een overweldigend mooi blauw scherm. Helaas, volgende keer beter.

Zondag 15 oktober Chaam

De aanloop naar de Tour van 1980 verloopt alles behalve vlekkeloos. Sleutelbeenbreuk in de ronde van de Middellandse Zee. In de Dauphiné slechts negende. In Zwitserland krijgt hij last van buikgriep. Het Nederlands kampioenschap rijdt Joop niet uit. Twijfel bij veel Raleighmannen. Joop heeft er gelukkig geen weet van.

Op deze meer dan zonnige ochtend vertrokken 13 leden voor een rit richting Chaam. De toverdoos van Kees moet veel overuren gemaakt hebben om tot zo een schitterende, mooie en prachtige route te komen. Waar zijn wij zonder de toverdoos van Kees? De doos had vele verrassende wendingen voor ons in petto. Bijvoorbeeld bij De Groot Auto's links af richting Molenschot over de kasseien (voor de liefhebbers), wij reden in ganzenpas over de klinkertjes ernaast. Voor het centrum van Molenschot, compleet onverwacht, de aanblik van een bollend zwart topje met ragfijne spaghettibandjes. Het mengsel van katoen en lycra moest uitermate sterk zijn gezien de krachten die erop uitgeoefend werden, onder hoogspanning gaf het geen krimp.

Al slingerend door de Brabantse dreven werd Chaam gerond. Zo nu en dan zagen wij een insectenhotel. Dan weer mais die nodig geoogst moest worden. Ook veel velden met aardappels die hunkerden naar de rooimachine. Na een haast intieme, oneindige dans rondom Chaam wordt het Wielerdorp toch aangedaan. Via mooie binnendoorweggetjes, omringd door bomen die twifelen of ze de bladeren moeten laten verkleuren en tenslotte moeten laten vallen. Twijfel is begrijpelijk bij de bomen gezien de hoge temperaturen van de laatste dagen. Volgens de stand van de zon zouden de sapstromen een terugtrekkende beweging moeten maken, doch gezien de hoge temperatuur is uitstel van terugtrekking ook een optie. Hoe het ook zij, wij genoten van de rit. Na 65 kilometer waren wij thuis.

Zondag 08 oktober Rondje Breda

Post wilde Joop al in 1978 als kopman van Raleigh. Het lukte hem pas om Joop te strikken toen het parcours van de Tour van 1980 bekend werd. Twee ploegentijdritten. De definitieve ommekeer in zijn hoofd kwam toen hij tijdens de Grote Herfstprijs wegsprong en Jan Raas de anderen commandeerde om te blijven zitten. Joop won. Raleigh won Joop als kopman voor de Tour van 1980.

De nacht was gelardeerd met buien. Bij het opstaan was het droog. Tegen het vertrek een forse bui. Twijfel alom. Toch naar De Warande. Zes anderen stonden te wachten onder de bomen. Zou zeven vandaag zijn faam als geluksgetal waarmaken? Tussen Dorst en Bavel werden voorbereidingen getroffen voor een bijeenkomst van oude tractoren. Op een akker die afgelopen week ontdaan was van de mais klonterden de oude-tijders samen. Met de regen van afgelopen nacht en de nog mogelijk komende regen zou het hier best een mooie modderpoel kunnen worden. Elk nadeel heb zijn voordeel. Tractoren genoeg om de vastzitters eruit te trekken. Bij Daasdonk was een boer volop aan het beregenen. Dan komt de zon de hoek omzetten. In de verte een schitterende regenboog. Na het tunneltje bij het Liesbosch nog traverserende zeehondjes gespot. Tussen Etten Leur en Prinsenbeek hebben wij rechts zicht op glinsterend blauw en links op angstaanjagend zwart. Kees wil de bui ontwijken en verkiest een route door Breda. Had Wim Kok het over de randen van de nacht tijdens een debat over de vluchtijden van vliegveld Beek. In Breda werden wij geconfronteerd met de randen van een tomeloos om zich heen slaande overactieve bui. Het fietspad richting de achterkant van het station was versierd met sierlijke vormen in rood, geel, blauw en groen. Een eerbetoon aan de overleden Piet van Riel, de verdwaalde Cobra? Op de zijgevels van de woningen zijn enorme vogels geschilderd.

Zondag 01 oktober Alphen.

Joop was tanig en gespierd gebouwd. Geen helm, geen zonnebril. Een petje met wapperende lokken. Geen hartslagmeter, geen wattagemeter. Volgens de huismasseur, Cock van Leeuwen, was het lichaam van Joop in balans. Een allround lichaam, een ideale bouw voor een klassementstopper.

Als je zonder het programma te raadplegen naar het vertrek rijdt kan het voorkomen dat je half uur te vroeg bent. Vandaag 10 man aan het vertrek. Mike zou meefietsen tot zijn telefoon af zou gaan. Theo werd overladen met pennen. In Oosterheide werden wij uitbundig toegezwaaid door Monique, die juist de hond uitliet. Marco zwaaide enthousiast terug. Na een poosje zagen wij een zebra tussen paarden lopen. Althans dat dachten wij. Bij nader inzien was het een paard met een deken met zebramotief. In de dierenwereld komt carnaval ook voor. Zebra bracht bij mij herinneringen naar boven aan een mooie bergrit bij Barcelonnette, in de afdaling van de laatste col van de eerste dag zagen wij een supermooie verschijning in het zonlicht naast een camper met een strak topje, dat weinig tot niets aan de

verbeelding overliet, in zebra-motief. De rest van de week waren de zebra's niet van de lucht. Ze werden overal gesignaleerd, alleen konden ze niet tippen aan de eerste. Gelukkig was er toen geen sprake van genderneutraliteit. Ook tijdens de schooltijd hadden wij het tijdens de les informatica vaak over de zebra. Alleen stond zebra toen voor: Zeer Eenvoudige Binaire Reken Automaat. De eerste computer van Nederland, welke door Willem van der Poel in 1958 ontworpen is.

Al slingerend door het bekenlandschap richting Alphen. Nog veel velden met aardappelen. Te drassig om te oogsten. Hopelijk komen nu een paar droge dagen voor de betreffende boeren. Toch stond het water in de vijver aan de Franse Baan erg laag. De ganzen liepen over de bodem, zwemmen was voor hen niet mogelijk. John reed lek. In Alphen kwam een Mercedes met hoge snelheid van rechts. Liep goed af. Bij het viaduct richting Molenschot gaf Niek iedereen les in het loeihard viaduct oprijden. Theo kwam het dichtst bij Niek in de buurt. Bij de Hoevestraat redde Theo zijn eer.

Zondag 24 september Vennentocht.

In 1971 reed Joop zijn eerste Vuelta. Hij werd zesde. Hij won een etappe. Hij won het bergklassement. In 1979 rijdt Joop zijn tweede Vuelta. Joop wint de proloog. Staat de leiderstrui tijdelijk af aan ploegmaat Levavasseur om de trui later weer op te pikken. In Madrid wordt Joop als winnaar gehuldigd.

Vandaag 11 leden aan het vertrek. In mijn hoofd had de gedachte postgevat dat het er 9 waren. Zou later nog van belang zijn. Lage mist tussen de bomen. Mini golfjes in het kanaal. Via de gebaande wegen naar Goirle. Ruim voor de kerk draaien wij rechts af, het landgoed Gorp en Roover ligt voor onze wielen. Vorige eeuw werden hier legendarische woorden uitgesproken door de huidige secretaris. Tijdens een trainingsritje rond Carnaval gaf hij te kennen dat in zijn bastion de eerste haarscheurtjes zichtbaar werden. Ofwel, hij had gewoon een mindere dag. De weg door het bos is er niet beter op geworden. Een ingelaste sanitaire stop gaf ons tijd te genieten van de ontelbare spinnenwebben in de jonge naaldbomen. Het lijden op de steentjes werd ruimschoots gecompenseerd door hetgeen ons werd voorgeschoteld op de asfaltweg na de steentjes. Een bepaald niet genderneutraal geklede loopster jogde ons tegemoet. Bij iedereen werkten de nekspieren nog naar behoren. Richting Biest-Houtakker raakten Rien en Ary iets achterop. Rien wilde een en ander rechtzetten. Hij ging daarin zo voortvarend te werk dat hij viaduct op, in dezelfde krachtige stijl als Alberto Contador, de groep ter plaatse liet. Bij de vennen was het vandaag niet druk. De verkeerslichten na Oisterwijk zorgden voor een splitsing van de groep, hoewel dit pas veel later voor iedereen duidelijk was. Omdat ik het getal 9 in mijn hoofd had dacht ik dat de groep nog in tact was. Een forse dwaling in de grijze massa. Mogelijk haarscheurtjes? Uiteindelijk kwam het toch nog goed. Op de Fazantenweg was het weer heerlijk ouderwets vlammen, althans voor degenen die de juiste benen hadden. Na 's-Gravenmoer besloten Rien en Piet R om rustig over Oosteind te rijden. Te benen waren niet tot meer in staat.

Zondag 17 september Verrassingstocht.

Joop was DE KOPMAN, Joop was geen leider. Joop was Joop. Met zijn kwaliteiten dwong hij wel respect af. Hij probeerde zo veel mogelijk zelf de zaak te klaren en zo min mogelijk afhankelijk te zijn van zijn ploegmaten.

Het was deze ochtend kil aan de bil. Mist hing over het kanaal. De zon was al in aantocht om er korte metten mee te maken. De eerste kilometers door Oosterhout deed de naam van de tocht al overduidelijk van zich spreken. Via verrassende wendingen gingen wij richting de Bromtol. In Hank had de toverdoos het even zwaar, een nieuwe wijk was onbekend bij de doos. Gezond verstand bracht uitkomst. Onderweg naar het aquaduct van De Alm passeerden wij vele blokken oogstbare landbouwproducten, alleen jammer dat de ondergrond nu te vochtig is. In Uitwijk een fraai herenhuis met op de gevel Van Daalen. Na het Land van Altena wordt de Noordwaard aangedaan. Je ziet het gebied veranderen. Op veel akkers staan de oogstbare uien met hun voeten nog in het water, hetzelfde geldt voor de aardappelen. Al slingerend over en langs het water komen wij wederom in Werkendam. Bij De Waterman het fietspad op om bij hete pontje weer de [polderweg op te zoeken. Nu slingerend richting de Bakkerskil. Na de vervallen schuur van de familie Groeneveld rechts af. Bij de Bakkerskil is het alsof de statige zilverpopulieren ons staan toe te juichen, alsof ze applaudiseren met hun bladeren. Dan wordt het fietspad over de dijk opgezocht. Theo krijgt het aan de stok met los liggend riet. Na Keizersveer de laatste verrassing, de toverdoos stuurt ons langs het Oude Maasje richting Raamsdonk.

Zondag 10 september In den Bockenryder.

Joop en de Kannibaal. De animositeit van vroeger is in de tijd geërodeerd. Wat nu overheerst is wederzijds respect. Tijdens het wereldkampioenschap in Yvoir kreeg Joop zelfs een brief met daarin een lolly met de tekst: "Beter hieraan te zuigen dan aan het achterwiel van Merckx". Joop is realistisch als hij stelt dat Merckx gewoon de allerbeste is.

Na het plaatsen van 10 kruisjes gingen wij op pad. Via de Heikant. Alle respect voor de dauwdruppels, zij weten dat hun bestaan slechts van korte duur is. Toch zijn ze op dagen als deze ruim vertegenwoordigd op de iele grassprietten. De herfst hangt overduidelijk in de lucht. Het geuren pallet verandert richting het najaar. De bladeren verliezen hun levenskracht. Voor de natuur lonkt een rustperiode na alle uitbundigheid van de afgelopen maanden.

Na 's-Gravenmoer komen wij op het parcours van de 80 van De Langstraat. Sommigen nog fris, anderen half gesloopt. Richting Oisterwijk aan de linkerkant een forse groep zwarte lakenvelders in de omgeving van een klein met kroos bedekt vennetje. Na Diessen staat Baarschot op het menu.

Aan de Esbeeksedijk een aandoenlijk gezicht van lustig rondscharrelende vrije uitloop varkens. Al wroetend en wentelend in de modderpoeltjes. Einde Laarstraat links af naar de Groenstraat. Het rustpunt komt in zicht. Ondanks de afwezigheid van Ary toch koffie en thee (is voor de zieken en h....) met taart. Op het terras koelt het stevig af. De geur van uitsmijters met spek en verse tomatensoep weerhouden ons er niet van om tijdig te vertrekken. Marco rijdt lek. Hij heeft een verhouding met het pechduiveltje. In Poppel is de jaarlijkse kermis. Na Alphen rijden wij langs het terras van een jeugdkamp. Alle terrasgasten hebben alleen oog voor hun draadloos speeltje. Sommigen niet geheel draadloos, zij hebben draadjes van het speeltje naar hun oren. Dit zal het nieuwe gezellige zijn. Wat verder een lakenvelder gezinnetje, nu bruine.

Bij De Linberg vliegt de vlam in de pan. Erik K en Theo geven elkaar geen duimbreed toe. Om 13:00 in Oosterhout.

Zondag 3 september Brabantse wal.

Joop heeft een speciale verhouding met Parijs-Nice. Tweede in 1972 en 1973. Eerste in 1974, 1975 en 1979. De overwinning van 1974 was voor Joop de mooiste. Hij overvleugelde Poupou. Hij was de Kannibaal de baas. Op de Mont Faron en op de Col d'Eze liet hij zijn benen spreken.

Een mooie doch koele ochtend. Flarden nevels beroerden het wateroppervlak alvorens door de zonnestrallen naar de eeuwige jachtvelden geleid te worden. Acht man gingen Erik K ophalen in Terheijden. De ijsbaan van Terheijden lag er kortgeknipt bij. De jachthaven bij de Lamgatsebrug was goed beboot. Kees had een zeer attractief ommetje uit zijn toverdoos getoverd. Wij reden langs een boerenerf met stallen, schuren en een woonhuis die een dak hadden in de vorm van een halve cilinder. Het misstond niet, zeker gezien de koepel van de kope van de Sint Pieter die in de verte goed zichtbaar was. De boeren gingen hun land inspecteren. Het ommetje bracht ons weer bij de Mark. Na de betoncentrale met dezelfde naam gingen wij links af. Oud Gastel, Kruisland richting Steenberg. De kerktoren, in de vorm van een kegel was van verre zichtbaar. De inhoud van een kegel is trouwens een derde van de inhoud van een cilinder met hetzelfde grondvlak en dezelfde hoogte. Hier bleek dat de toverdoos niet juist geïnterpreteerd was. Even terug en de juiste route was snel gevonden. De Canadezenweg met aan de linkerkant een enorme klok in een klokkenstoel. Een monument voor WO II. Dan is daar de Brabantse Wal. Wij rijden over het terrein van de GGZWNB met de mooie beelden. Gelukkig blijft niemand achter. De eerste stop is bij Stayokay. Koffie of thee met iets erbij. De keuze is enorm. Het is appelgebak of appelgebak. Moeilijk voor twijfelaars. Nu een verlengde stop weer op weg door de Wal. In de verte de karakteristieke koeltorens van Doel. Klapt Doel dan is West Brabant gezien. Na Huijbergen is de Kalmthoutse Heide aan de beurt. De kaarsrechte weg met links en rechts kleine opgeschoten bosjes. Doet me denken aan een hoofdstuk uit de roman van Forrest Carter over de ondergang van de Apachen met de titel "Wacht op mij aan de voet van de berg". Geronimo neemt hier op een onnavolgbare wijze een transport van een militair konvooi over van de tegenpartij.

De tweede stop is bij Bistro Den Druivelaer in Kalmthout. Het zag er van buiten gesloten uit. Jan de R ging op verkenning. Ze waren open. De binnenplaats gaf een heel ander beeld dan de buitenkant. Koikarpers in een vijver. Oude werktuigen aan muren. Volop tafeltjes en gelukkig ook behoorlijk wat gasten. De omeletten en de tomatensoep gingen er in als pap. Al met al een stevig maal. Gelet op de broek van de uitbaatster zou je denken dat ze niet goed draaiden, haar broek was gelardeerd met rafelige gaten. Schijnt mode te zijn. Een kapotte broek kost meer dan een hele broek. Nog even langs uitkijktoren De Klot. De Rucphense Heide wordt nog aangedaan. Via Café Elsakker, waar een zomermiddag concert werd gegeven gingen wij op weg naar Terheijden. Erik K werd opgehaald en weer thuis afgeleverd. Na 177 kilometer rolden wij Oosterhout binnen.

De rit is samen te vatten in de volgende vier woorden: SCHITTEREND, MOOI en PRACHTIG.
Met dank aan Kees en zijn elektronische assistent.

Zondag 27 augustus Numansdorp.

Biefstukken. Niet alleen bij het ontbijt maar ook tijdens de koers. En dan niet om te eten maar om op te zitten. In 1973 wint hij de touretappe naar Nancy op een biefstuk, letterlijk wel te verstaan. In de dagen daarvoor was een puist in wording uitgegroeid tot een vuistdikke ploert. Snijden was geen optie, afstappen was geen optie, dan maar een biefstuk in de broek.

Maar goed dat ik de bank voor vanmiddag al vroeg had gereserveerd. Konden mijn oogleden eens goed uitrusten. Een schitterende dag zoals er nog vele mogen komen. Het water in het kanaal is glad. Goed voor de triatlon en goed voor de langebaanwedstrijden. Wij gaan naar Numansdorp. In het begin niet al te veel wind. Heel het jaar al wind en vandaag is er weinig wind, in ieder geval niet genoeg om een klassieke windmolen te laten draaien. De rit verloopt voortvarend. De akkers in de Hoekse Waard hebben randen met fleurige bloeiende bloemen. Geeft een vrolijk opbeurend gevoel. De geur van uien kwam van vele akkers ons tegemoet. De suikerbieten lieten het blad nog niet hangen.

Zeg je Fausto Coppi, dan denkt menig een direct aan de Dame Blanche. De Napolitaanse met de vurige ogen, haar naam was Giulia. Na het historische sluisje van Strijensas kregen wij geen Dame Blanche in het vizier doch een heuse Dame Noir. Zij reed met een robuuste pedaalslag een paar honderd meter voor ons. Het duurde haast een lichtjaar eer wij haar hadden ingehaald. Was geen probleem het zicht werd met de minuut mooier.

Op een erf aan de Schuringsedijk liepen drie jonge kalkoenen. Zullen zij de Kerst overleven? Bij Numansdorp gaat een nieuwe wijk uit de grond gestampt worden. Richting de sluisen reed Twan lek. Was weer moeilijk op gang komen, zeker op het vals plat. In de eerste kolk van de Volkeraksluizen lag MTS Aruba, lengte 110 meter, breedte 11,45 meter, 3.177 ton. De overige kolken waren leeg, gebeurt niet vaak. Na Langeweg prikten de geuren van Verkooyen in de neusgaten. Voor de Mark werden wij door een tweetal dames, althans vrouwfiguren, uitgemaakt voor een stelletje kutwielrenners. Wat voor ervaringen zullen zij hebben met onze collega's? Op de Schuivenoordseweg was duidelijk dat de benen het wel gehad hadden. Op ervaring en routine naar huis.

Zondag 20 augustus Rondje Kees.

In 1977 wint Joop net als in 1976 Dwars door Lausanne. In de Tour kan hij geen potten breken. Bernard Thevenet wordt winnaar (doping), Hennie Kuiper wordt tweede. Joop schrijft die Tour wel historie door in de laatste bocht van de beklimming van l'Alpe d'Huez onderuit te gaan.

Weer eens een Cruijffiaanse opkomst. Vandaag een leermoment gehad. Pak niet zomaar een koersbroek uit de kast en trek die aan. Nee, controleer die koersbroek op gaten en trek de koersbroek pas aan als er geen gaten zijn. Marco heeft de ziekenboeg ook verlaten.

Kees had voor vandaag weer eens een fabelachtig mooie route uit zijn toverdoos tevoorschijn gehaald. Alleen jammer dat de toverdoos niet weet waar de glasscherven op het fietspad liggen. De band van Kees delfde het onderspit tegen de scherpe rand van de scherf. Met vereende krachten werd dit euvel verholpen. Tussen de bomen richting Chaam hing een vochtige lucht, in de greppels weelderig mos. Buiten Chaam om naar wijngaard Dassemus. Aan de Ginderdoorstraat werd al een enorm terras opgetuigd. Toontje Schoen verwacht vandaag veel gasten. Bij Toontje Schoen zijn alleen bieren verkrijgbaar van Dorpsbrouwerij De Pimpelmeesch. Bij mooi weer is er ijs verkrijgbaar van IJsboerderij De Gerdahoeve uit Schijf. Al met al is Toontje Schoen een aanrader.

In Galder konden wij de jaarmarkt ontwijken. De velden met afrikaantjes, hopelijk krijg ik nu geen last met antifa's, zijn uitgebloeid, de oogst van het zaad kan beginnen. Voor Zundert werden de binnenlanden opgezocht. Sauna Diana heeft een blauw beeld met lampenkap in de tuin gezet. Wat dit beeld met hun activiteiten te maken heeft is mij een raadsel. Bij het kapelletje recht door richting de Weduwestraat en Maalbergen. Het natuurgebied de Krochten ligt er schitterend bij. In het natte deel op een eiland bloeiende heide. Vervolgens doen wij de natuurgebieden De Moeren en De Pannenhoeve en de Galderse Heide nog aan. Bij één van de spaarzame boerderijen hingen grote spandoeken met de mededeling dat Lisa geboren was. Op meerdere plaatsen werd gewerkt aan de corsowagens. De bewolking klonterde zo nu en dan samen, gelukkig konden ze niet echt een vuist maken die het water uit de spons kon slaan. Limburg staat bekend om zijn eiken, dit deel van Brabant doet er niet voor onder. Tussen al die statige stammen soms een gekwelde stam met een enorme zwam.

Huis ten Deyl, richting Breda, was al in Kerststemming, althans dat deed de uitbundige verlichting vermoeden. Een ommetje door het Mastbos en op naar Oosterhout. Rond 12:00 uur vielen wij op de klep.

Zondag 13 augustus Oosterhout-Oosterhout-Oosterhout en Giersbergen.

In 1976 moest het gebeuren in de Tour. Helaas een tekort aan rode bloedlichaampjes en een vuistdikke steenpuist op zijn zitvlak deden hem de das om. Dat Poupou door Louis Caput in bescherming werd genomen speelde ook een rol evenals het verbond tussen Lucien van Impe en Louis Ocaña in de rit naar Pla d'Adet. Drie gewonnen bergetappes en weer tweede in Parijs.

Tien man rijden O-O-O. Acht man rijden Giersbergen.

Frank K en Piet K zijn hersteld van hun blessures, de ziekenboeg loopt langzaam leeg.

Bewonderingswaardig dat iemand na het vieren van een verjaardag met de nodige alcohol en met slechts een paar uur slaap toch aan het vertrek staat. Over clubliefs gesproken.

Via de Heikant om Oosteind richting De Moer. Het gras op de weilanden is deze ochtend uitbundig voorzien van dauwdruppels die op hun beurt fonkelen en schitteren in de alsmaar sterker worden zonnestalen, niet wetend dat dat fonkelen en schitteren hun dood zal betekenen. Gelukkig geloven de dauwdruppels in reïncarnatie. Op het golfterrein van de Efteling is het al behoorlijk druk. Niet alleen mannen en vrouwen, zelfs een groep schapen loopt op een afgezet gedeelte, alternatieve grasmaaiers. In de Duinen is het nog niet druk. Via de bekende wegen door Drunen naar Doeveeren. Langs de voortsukkelende Maas naar Waspik. Er komt meer wind en even is het alsof de wolken iets boosaardigs van plan zijn. Bij de brug over het Oude Maasje nog een JvG-tje. Op het halve zolen pad veel lopers en loopsters. Voor sommigen moet het een strafloop zijn, gezien de extra ballast die mee getorst wordt. Hierbij dient opgemerkt te worden dat niet alle ballast een gevolg is van overdadig innemen van voedsel en/of drank. De ritleider had ons getrakteerd op een mooie afwisselende route, hij werd er ook veelvuldig voor bedankt.

De ridders van Oosterhout³ moeten eveneens een zeer mooie rit hebben gehad onder voortreffelijke omstandigheden. Mogelijk hierover de volgende keer meer.

Zondag 6 augustus Zaltbommel.

Joop is een echte ronderenner. In de klassiekers kan hij uit de voeten, doch een klassieker winnen is iets anders. Eén uitzondering. In 1976 won Joop op een bewonderingswaardige wijze de Waalse Pijl. Op zowel de Stockeu en als op de Haute Levée plaatst hij zijn bekende droge en keiharde demarrage. De specialisten liggen 40 seconden achter. Nog 45 km te gaan. De Kannibaal, Freddy Maertens en Frans Verbeeck, voorwaar geen klein bier, rijden vol in de achtervolging. Een zwaantje stuurt hem verkeerd. Uiteindelijk wint Joop nog met bijna een minuut voorsprong.

Na 9 april niet meer zo'n hoge opkomst gehad. Het weer was uitnodigend. Voor een aantal was dit de eerste rit naar Zaltbommel ooit, de kennismaking met een in ere herstelde klassieker. De stortbui van gisteren heeft de suikerbieten goed gedaan, het blad staat er fris en fruitig bij. Het stof is van de bladeren van de maïs gespoeld. De tarwe is geoogst. Wat resteert is een akker met een marinierskapsel. Via de Werfkampseweg, Rien heeft hier nog herinneringen aan zijn diensttijd liggen, naar de Keizersveerse brug. Via Dussen over de dijk naar Gorinchem. Door het centrum, langs de kerk met de karakteristieke fontein. Al slingerend bereiken wij de Waalbandijk. Het decor dat H. Marsman in zijn meesterwerk "Denkend aan Holland" zo mooi schetste ontrold zich voor onze ogen. Aan de overkant ligt Slot Loevestein, waar volgens sommigen de geest van Hugo de Groot nog rondwaart, zoekend naar een beter passende boekenkist. Voor ons de typische Hollandse luchten. Op de rivier baant de Herkules VII zich een weg naar Duitsland door het richting zee stromende water. De Herkules VII is in 1983 gebouwd bij Scheepswerf De Biesbosch in Dordrecht. De machinekamer is gevuld met 5.100 pk. Voorwaar geen kleintje. Nu heeft hij vier bakken voor de kop, zes met erts of kolen geladen bakken is geen uitzondering.

Na Herwijnen, Kerkeneind worden ooievaarsnesten gespot. Twee zijn bewoond.

In de verte de pylonen van de brug. Ook in de verte de toren van Bommel. Even wat oponthoud alvorens wij het terras van het Stadscafé mogen betreden. Wij kennen het spreekwoord: "Als er één schaap over de dam is.....". Op het terras waren wij getuige van de geboorte van een afgeleide hiervan, namelijk: "Als er één Bossche Bol besteld is volgen er meer". Het waren de echte van De Groot, compleet met mes en vork. Het vervolg begon met een stukje over kasseien. Na Het Zusje rechts af. Wind ongunstig. In de afvaart de Veerhaven XI. In 2010 gebouwd bij Kooiman in Zwijndrecht. Zes bakken voor de kop. 5553 paarden in de machinekamer. Van een ander kaliber dan de Herkules VII. Een enorme krachtpatser.

Even tussendoor: De Leeuwinnen zijn Europees kampioen geworden. Nederland–Denemarken 4-2. Vanaf Zuilichem maken wij de doorsteek naar de Afgedamde Maas. Een groep bromfanaten op Zündapp, Kreidler Florett en DKW (met de kenmerkende hoge tank) komt ons tegemoet. Even dacht ik dat het al de derde dinsdag in september was. Een ware hoedjesparade aan de linkerkant van de weg. Niet van die uitbundige, soms over de top gaande, hoedjes als in Den Haag maar ingetogen en stemmige hoedjes. Ad en Cuno besluiten het iets rustiger aan te doen.

De brug over het Heusdens Kanaal en dan links af, slalommend tussen strakke loopkleding, de Bergsche Maas over. Via Doeveren naar Waspik. Bij de jachthaven van Waspik werden wij getraceerd op twee paar fraai ogende en weldoervoede zeehondjes. Waspik, Raamsdonk, Veerse weg, Oosterhout.

Zondag 30 juli Zomerrit.

Als een razende werkt Joop aan zijn herstel. In de winter van 1975 last hij geen pauze in. Parijs Nice van 1975 wordt weer gewonnen met ruime voorsprong op de Kannibaal. Tévenet wint de Tour, Joop wordt vierde. Mogelijk een terugslag van alle arbeid die hij had gedaan om weer terug op niveau te komen. De val heeft zijn geur en smaak weggenomen. Velen zeggen dat de val ook een nog mooiere erelijst de grond heeft ingeboord. Dat is een waarheid als een koe.

Twaalf man aan het vertrek. Of mag dat niet meer gezegd worden nu het genderneutrale gezwets de kop begint op te steken. Hebben wij de Zwarte Pieten discussie gehad, nu dit weer.

Eric G was al goed warm gedraaid, onderweg naar het vertrek kwam hij erachter dat hij de helm vergeten was. Snel terug en weer snel naar het vertrek.

In Dorst werden wij getraceerd op een heuse bui. Jasjes aan. Bij het einde van de Kleine Slingerdreef gingen de jasjes weer uit. Om Chaam heen. Rechts af naar Meerle. Op de hoek een biologisch tuintje vol met gele geurende bloemen. Op de weg een aangereden egel. Moet pas gebeurd zijn. Het bloed sijpelde nog langs de ingewanden naar buiten. Naar Ulicoten over de eens beruchte kasseiweg. Vorige eeuw hebben een aantal leden hier menig duel uitgevochten op de kasseien. Nu is het een betonbaan waarop het opletten geblazen is voor oneffenheden en voor tegemoetkomende auto's. Bij De Kneut links af. Met de wind in de rug naar het dorp waar afgelopen woensdag menig wielerhart overuren heeft gemaakt. Links zijn de windmolens in de verte duidelijk zichtbaar. Het wit van de wieken en de kegel steekt schril af tegen de Hollandse luchten. Wij passeren nog een paar mooi aangelegde tuinen. Veel eenjarige bloeiers in allerhande kleuren. Het rood en geel overheerst. De geur van de afrikaantjes komt je van verre tegemoet. Hopelijk leest Sylvana S. dit niet, ze zou weer op haar achterste poten staan. Ze zou zich zomaar gekwetst kunnen voelen. Al haar in de vorige generaties opgelopen trauma's van de slavernij, die zij meent mee te moeten zeulen, zouden weer aan het oppervlak kunnen komen. Rechtsaf Hooispoor. Vélo Amici komt ons tegemoet in een bocht. In een wei likt een koe haar zojuist geboren kalfje droog. De zwangerschap zal de boer gemist hebben. Een bevalling bij een koe zonder de boer erbij komt haast niet meer voor. De luchten worden dreigender. Vanaf de verkeerslichten in Rijen gaat de groep gesplitst verder. Erik K zal alle zeilen bij moeten zetten om voor de bui binnen te zijn.

Zondag 23 juli Zomerrit.

Een ziekenwagen levert Joop af in Germigny l'Évêque. Hij voelt zich niet goed. Kruipt meteen in bed. Ligt te krimpen van de pijn. Enorme steken in zijn hoofd. Zakt steeds weg. De huisarts zegt enkel rust te houden. Is sinds de val al 4 à 5 kilo afgefallen. Louis caput schakelt een bevriende specialist in. In het ziekenhuis zien ze een scheurtje in het rotsbeen. Joop's moeder vliegt naar Parijs. Joop heeft een hersenvliesontsteking opgelopen, door het scheurtje is een microbe binnengekropen.

Dertien man aan het vertrek. Ongeluksgetal? Nee, zeer zeker niet, het staat vandaag voor een oogopener. De zomerrit zou richting vloeuweide gaan. Langs het kanaal naar Döhler werd al snel duidelijk dat het voor sommigen een snelle rit zou worden. De groep brak. Bij het verkeerslicht aan de Vijfeikenweg brak de groep voor de tweede keer. Op de Kleine Slingerdreef was het driemaal scheepsrecht. De snellen zouden heerlijk in hun tempo doorkachelen. De langzamen deden hetzelfde. Mooi toch dat op deze manier ieder aan zijn trekken komt. Bij deze daag ik toch de snellen uit, voor zover zij niet aan de tijdrif willen deelnemen, om nu eens aan de tijdrif deel te nemen. Laat zien wat jullie echt waard zijn, ben niet bang voor een deceptie!!!!!!

In de Royaaldreef vielen aan de linkerkant de robuuste kaarsrechte eiken op met hun aan één kant roetbruine stam. Na Ulvenhout bleek weer eens dat er veel onaangepaste rondlopen. Op het fietspad laag een pamber met extra elastiek in de pijpjes. Dit kon niet voorkomen dat de bruine substantie

langs de pijpjes naar buiten kwam omdat er al meerdere fietsers overheen hadden gereden. Wie gooit nu een luier met inhoud op het fietspad?

In de polders had de wind vrij spel, vaak in ons nadeel. Op de Daesdonckseweg waren wij getuige van het gevolg van het niet onderhouden van een beukenhaag. De eens mooie haag was uitgegroeid tot een rij bonkige en kronkelige opgeschoten op bomen lijkende opslag van hout en co2. Bij de Galderse Meren geen zeehondjes te zien. Vandaag trouwens weinig vergezichten.

Via via kwamen ook wij in de Vloeiweide. Daarna over de Palmbosstraat richting Etten Leur. Na Etten Leur kwam Zevenbergen inzicht. Boven ons kwam iet anders in zicht. De wolken klonterden samen, het licht grijs werd steeds donkerder. Zo nu en dan voelden wij een spatje. Op de Achterdijk hadden wij de wind in de rug. Hier was duidelijk te zien dat de aardappelvelden uit verschillende rassen bestonden. Op het ene veld stonden de planten nog fier overeind, op het andere veld smeekten ze om gerooid te worden. Op een ander veld lagen uien te wachten op de zon zodat het schilletje kon drogen. Even discussie of een veld vol stond met pompoenplanten of met paksoi. Het waren overduidelijk pompoenplanten, herkenbaar aan de grote gele bloemen en aan het slingerend woekeren. Na Zevenbergschen Hoek namen wij de eerste weg naar links, de Derde Dwarsweg. De spatjes werden spatten en uiteindelijk forse druppels. Op een boerenerf schuilen. Hier werden wij verwelkomd door twee vervaarlijk uitziende herdershonden die hun scherpe tanden bloot blaften. In de Helkant was het weer droog. Bij thuiskomst had Kees ons getrakteerd op extra kilometers. De bank heb ik meteen gereserveerd voor deze middag.

Zondag 16 juli Den Hout – Den Hout – Den Hout.

In het jaar 1974 beleeft Joop een super voorseizoen. Niemand kan in de etappekoersen van het voorjaar tippen aan Joop. Eerste in Parijs-Nice, eerste in de Catalaanse Week en eerste in de Ronde van Romandië. Dan komt de Midi Libre. Woensdag 22 mei 1974. In de slotkilometers van de etappe staat een auto met Engels nummerbord op het parcours geparkeerd. Een enorme valpartij. Joop blijft even bewusteloos liggen. Is-Avonds met barstende hoofdpijn naar het ziekenhuis. Hij wil met het vliegtuig naar huis, maar mag dat niet van de artsen. Het verbod blijkt zijn leven gered te hebben.

Vandaag de laatste grote tocht voor het zomerreces. Slechts 8 leden aan het vertrek bij de Corneliuskerk. Het is een intens grijze dag met af en toe een verdwaald spatje regen of vallende mist. Het is alsof het weer hetzelfde beleid als de ECB van Mario Draghi voert. Het mooie zonnige weer voor het zuiden en het druilerige weer voor het noorden. En dan zeggen dat hij niet aan bevoordeling van de potverteerders doet. Ook met het weer mogen wij opdraaien voor de verspillers. Na Chaam een landelijk stuk richting Ulicoten. Zowel rechts als links malse weiden met boomgroepen. Even afgewisseld met een brede sloot met aan de oevers bloeiende lisdodden. In Ulicoten heeft restaurant Croy de tafels en stoelen los op het terras staan. In Oosterhout word het meubilair 's-Nachts met staalkabels en sloten vastgelegd. Hier nog geen baldadigheid. Of is men hier beschaafder? Na Ulicoten door het buitengebied richting Wortel. Na de kippenschuur links af.

Een konijn steekt met gevaar voor eigen leven tussen twee fietsgroepen de weg over. Dan een opgeworpen wegblokkade. Laveren tussen de betonblokken. Ook hier zal de drugsriminaliteit een probleem vormen. Gorpeind in Baarle Nassau staat niet op zich. Na Merksplas rechts af de beruchte klinkerweg op. Erik K, Martien, Theo en Jan de R steken met kop en schouders boven iedereen uit. Einde links en weer rechts. Een gematigde variant van de klinkerweg. Bij de visvijver rechts en weer links. Beerse komt in zicht. Het terras van Den Anker is nog leeg. De uitbater, de tegenpool van de macho in De Dreef, herkent ons nog van voorgaande jaren. Weet Theo in de groep de juiste plaats te vinden. Op het terras weet hij ook de meest geschikte plaats te vinden. Zijn ogen begonnen te twinkelen, een gelukzalige lach kwam op zijn gezicht, hij zat te genieten van het fabuleuze uitzicht dat hij had. Dat uitzicht was inderdaad om in te lijsten. Een spijkerbroek met strategisch gebleekte patronen om het geprononceerde lijnenspel een extra accent te geven was vandaag als kledingstuk gekozen door de hoogblonde bediende op het tegenoverliggende terras.

Ruim na elven vertrokken wij. Op een parkeerterrein naast het kanaal stond een dieplader met een Litouws kenteken. De lading bestond uit twee in camouflagekleuren geschilderde tanks. Rechts mais en aan de overkant van het kanaal ook mais. Toch worden de neusgaten geprikkeld door uiengeur. En ja hoor iets na Sluis I een uienveld. De Beer van Rijkevorsel staat nog steeds op zijn post. De kerktoeren van Hoogstraten met de markante bol is in nevelen gehuld. Richting Meersel Dreef heeft de kompaan van Draghi compassie met ons, heel even, maar dan ook heel even komt de zon erdoor. Ruim voor het binnen rijden van Nederland is het weer grijs boven ons. Op het viaduct naar Oosterheide moet Frank een jasje uitdoen. Met vier man rijden wij door naar Den Hout om de nieuwe uitbater van het Klosterke te ervaren.

Zondag 9 juli Baarle Nassau.

In 1973 rijdt Joop in de trui van Gitane Frigécrème. Nederland was er zeker van Joop gaat de Tour winnen. Het pakte anders uit. Ocaña was ongenaakbaar. Joop had al etappes gewonnen in Parijs-Nice, in de Dauphiné en in de Midi Libre. In Valkenburg werd hij glorieus Nederlands kampioen. In De Hel van het Noorden rijdt hij in het beruchte bos zijn fiets in de prak. Voorwiel in 5 stukken.

Vandaag onder een zonnig dak een instap- en aanhaakrit. Helaas weinig instappers of aanhakers. Via mooie binnenwegen om Alphen heen. Een juveniel buteo buteo boven een akker. Richting Baarle aan de linker kant van de weg een jonge heupwiegende moeder achter de kinderwagen, gehuld in een nauwsluitende witte stretchjurk met links en rechts een tot aan de dijbenen reikende split. Een waarlijk verfijnd genuanceerd lijnenspel. De uitwerking mocht er zijn. Bij velen werkten de atlas en de draaier in de nek nog voor 100%. Ja, een dergelijke verschijning is te prefereren boven een in nikaab gehulde schone. Ook kwamen wij nog langs de akker waar Mary ooit een staaltje van haar turnverleden ten toon spreidde. Tussen Baarle en Chaam was goed te zien dat de nieuw aangelegde natte natuur zijn weg goed aan het vinden is. Op het slingerende fietspad langs camping De Linberg richting de stoplichten kwamen de Pieten bijna in een Sagan-Cavendish situatie terecht. De Pieten bleven wel overeind.

Zaterdag 08 juli Zeeland.

In 1972 rijdt Joop in de trui van Flandria-Beaulieu. Tweede in de ronde van België. Vijfde in de Tour de France op 19:09 van De Kannibaal. Tweede was Felice Gimondi op 10:41. Hij wordt voor het tweede jaar op rij verkozen tot wielrenner van het jaar. De Gerrit Schulte Trofee is ook zijn deel .

Slechts zes man reisden af naar Steenberg. Bij het vertrek reden vijf man links af, één man reed rechts af. Gelukkig werd de ene snel gemist. Even daarna was de hergroepering daar. Het centrum was afgesloten. Op naar de Volkeraksluizen. Vervolgens langs het natuurgebied met grote grazers richting Den Bommel De molen ingepakt in paars, klaar voor de restauratie. Via via kwamen wij op onverwachte paadjes, zelfs een heus schelpenpad dat overging in een pad met steenslag, uiteindelijk in Ouddorp. Op de Brouwersdam nu geen zandstorm. Wel een georganiseerde dag voor daklozen. Om duidelijk te zijn een dag voor liefhebbers van cabriolet oldtimers van het merk Triumph. Grijs mannen met snor en een kleppet, de vrouw met een hoofdoekje. Wie heeft het hier over etnisch profileren? Machtige zeemeewen met krachtige snavels hangen in de lucht. Boven een van de talrijke tarweakkers hing een buteo buteo, loerend naar een maaltje tussen de halmen. Hij stort zich op de prooi, daarbij worden meerdere halmen geplet. Niet leuk voor de boer want op deze plekken hebben duiven een ideale landingsplaats om van het graan te genieten. De eerste stop is bij Pension enz. Zeerust in Renesse. Hier werden zakjes en buisjes met wit poeder geleegd in bidons. Een geïnteresseerde gast begon een praatje. Hij kwam uit Leende, het dorp waar niemand wist van een boerenschuur met een carnavalswagen en een forse hennepplantage. Hij wist het ook niet, hij woonde in een afgelegen zijstraatje. Hij bankierde wel bij de Rabo. De Oosterscheldekering staat weer in de steigers. Tot 2022 vinden er conserveringswerkzaamheden plaats. De verflucht prikkelde de neusgaten. Op de Veerse gatdam reden wij op de rechterhelft van het fietspad. Een groep kwam ons tegemoet. Opeens schiet er bij de tegemoetkomende groep een behoorlijk woest uitzijnde rijder naar voren en stuurt naar onze kant van het fietspad. Onze reflex was de juiste, nog verder naar rechts opschuiven. Maar wat bezielt zo'n man? Last van een storing in de hersenen? Veere werd behoedzaam genomen. Het blijft oppassen geblazen met al die zigzaggende toeristen die denken dat de nulmeridiaan door hun bilnaad loopt. Bij de haven hing een lucht van gebakken vis die hete water in de mond deed stromen. Bij de sluis lagen meerdere mooie houten exemplaren van de bruine vloot. In het kanaal door Walcheren, binnen de sluis, lag een drogeladingschip, de Allegro, 80 meter bij 9,50 meter en 1669 ton, geladen met zand. Op het fietspad langs het Veerse Meer rijdt een enorm slagschip ons tegemoet. Zij zou niet misstaan in de door de Nederlandse en Engelse vloot gevloerde Spaanse Armade tijdens hun treffen in Het Kanaal. Het slagschip blijft op de as van het fietspad rijden en bitst ons toe achter elkaar te gaan rijden. Vanwaar toch die agressie. Last van een storing in de hersenen? Wat later fleuren mooie doorkijkjes en verfrissende vergezichten het humeur op. De gehele dag werden wij trouwens verrast door memorabele doorkijkjes en memorabele vergezichten. Bij de Meerkoet aan het Veerse Meer werd voor de tweede keer gepauzeerd. Uitsmijters en uiensoep werden vlot geserveerd. In Yerseke werden wij gewaarschuwd, er zou gevaar dreigen van een Japanse Kruiskwal. Gelukkig zitten wij niet op een waterfiets. In Wemeldinge weer een kanaal over. Het fietspad richting de Oesterdam. De oesterdam is de ultieme beproeving van deze

fantastische fietsdag. De aanwakkerende wind pal op kop. Het waaierrijden wordt niet door iedereen beheerst. Een werkgroep waaierrijden instellen? In Tholen de laatste klim daarna nog een ommetje via Halsteren. Terug in Steenbergen nog een drankje bij de Wallevis. Hier werd weer een tipje van de sluier opgelicht die als een waas om het machtige rijden van de ritleider hangt. Doe je rechter sok aan de linker voet en doe de linker sok aan de rechter voet. De krachten stromen vanzelf naar je benen. Vandaag 205 kilometer gereden met een gemiddelde van 28,6 km/uur. Voorwaar geen klein bier.

Zondag 02 juli Viaductentocht.

De kannibaal, gesteund door Rini Wagtmans, gaat de volgende dag vol in de aanval. In beestachtig weer in de Pyreneeën valt Ocaña. Joop rijdt per ongeluk nog over hem heen. In de slottijdrit heroverft Joop de tweede plaats op Luciën van Impe. Joop neemt een belangrijk besluit. Hij verlaat de ploeg die niets met een kopman te maken willen hebben.

Hoeveel grijs kan de lucht bevatten? Hoeveel grijs kunnen toerfietsers aan? Uiteindelijk gingen 11 leden en gast Peter op pad om Erik op te halen in Terheijden. Na Terheijden deed de grijze massa boven ons van zich spreken. Het zuurstofgehalte explodeerde. Wij weten inmiddels dat de droge luchtdeeltjes dan imploderen. Wij werden getraakteerd op een onvervalst alfaregentje. Een aantal deed het regenjack aan. Via de haarspeldbochten over het spoor van station Prinsenbeek. In de verte steken de twee torens van de kerk van Etten-Leur fier de lucht in. Bij industrieterrein Hazeldonk gingen Kees en Cuno links af richting Oosterhout. Veel truckers op de parkeerplaatsen. Het recreatiegebied De Mosten had vandaag een zeer stille, rustige dag. Nu geen links en rechts geparkeerde auto's. Op naar Café De Dreef in Meersel Dreef. Wat een deceptie! Zaten wij hier vorig jaar heerlijk op het terras en werden wij hier vorig snel en correct bediend. Nu was alles het tegenovergestelde. Wij moesten plaats nemen op natte stoeltjes aan de zijkant. Na minuten kwam een met een kolossale gouden ketting getooide machofiguur de bestelling opnemen. Ze hadden geen gebak, geen koeken. Minuten regen zich aaneen tot een kwartier toen de eerste koffie kwam. Slechts vier bakjes. Nu wederom minuten wachten kwamen weer vier bakjes. Het laatste drinken deed er net zo lang over eer het de natte tafeltjes had bereikt. De machofiguur had meer oog voor zijn telefoon dan voor de gasten op het terras. Als je zo lang op de koffie moet wachten mag je toch verwachten dat die goed warm is, helaas! Het theewater was gelukkig wel op temperatuur. Het is ook moeilijk om water aan te laten branden. Eén voordeel, het alfaregentje had een terugtrekkende beweging gemaakt. In de verte gloorde zelfs een lichtere vorm van het grijze. Het deed mij denken aan een hit uit 1967 van Procal Harum: *A Whiter Shade of pale*". Een mysterieuze mengeling van klassiek en pop met een even mysterieuze tekst, op de betekenis waarvan velen zich hebben stuk gebeten. Maar een goed luisteraar weet dat het over een banaal onderwerp gaat dat in vele teksten van die en van deze tijd aan de orde kwam. Vergelijk het maar met *The Summer of 69* van Brian Adams. In Bavel besloot Twan de kortste weg naar Den Hout te nemen. Wij hadden nog een paar viaducten voor de boeg. In Molenschot liet Niek een staaltje rijden over kasseien zien. Hij combineerde de technieken van Roger de Vlaminck, Francesco Moser en Tom Boonen. Hij zweefde over de kopjes gelijk Cassius Clay in zijn glorie-dagen over het canvas van de boksring zweefde met zijn flitsend voetenspel. Terug in Oosterhout hadden wij 24 viaducten verteerd voorwaar geen klein bier.

Zondag 25 juni Stampersgat/Dinteloord.

Woensdag 7 juli 1971. In een snikheet Grenoble staat een wat onwennige Joop op het podium om zijn eerste gele trui in ontvangst te nemen. Hij heeft één seconde voorsprong op Louis Ocaña. Wat de volgende dag gebeurt is geschiedenis. Louis Ocaña rijdt iedereen aan gort.

Vandaag de dag na Limburg. Bij het over de top van de brug komen ontwaar ik slechts één collega op het parkeerterrein. De zon heeft deze ochtend een baaldag. Had de wind maar een baaldag. Twan en ik zijn het snel eens; het wordt geen Stampersgat/Dinteloord. Het wordt Zevenbergen plus. Langs kwekerij Verdaasdonk met de wind pal op kop. De landelijke geuren bij Mestverwerker Verkooyen drongen diep in de neusgaten. Het graan en de bieten staan er mooi bij. Even komt er veel zuurstof in de lucht. Jammer dat een toename van het zuurstofgehalte meer dan eens samen gaat met een toename van de vochtigheid. Al met al was het een verkwikkend klein buitje. Bij de kippenboer liepen geen kippen in de buitenlucht, sterker nog de omheining was zelfs weg. Op de onbedekte delen van de armen en benen verscheen wel kippenvel. Op de Achterdijk heerlijk de wind van achteren. De aardappelvelden staan er goed bij. De uien staan er wisselend bij, een paar akkers met de stengels fier omhoog en een paar akkers met de stengels op half elf. Nog een keer een forse toename van het zuurstofgehalte met dito toename van de vochtigheid. Mag de pret niet meer drukken; de kerktoeren van Den Hout is in zicht. Vandaag weinig toerfietsers gezien. Mooi op tijd thuis.

Zaterdag 24 juni Limburgs Groen.

In de Henninger Turm wordt Joop tweede. Derde in de ronde van Romandië. Zevende in de Dauphiné. Dan komt zijn eerste Tor de France. De geschiedenis is bekend. Joop, zonder echte ploeg, wordt tweede achter de ongenaakbare kannibaal. Een grootse huldiging in De Rips is zijn deel. De pastoor spreekt woorden die Joop karakteriseren: "Hier staat nog steeds geen opgepoetste goudfazant".

De tropische temperaturen zijn verdreven. De wind heeft stand gehouden. In totaal zitten uiteindelijk 11 personen aan de vlaai met zicht op het dal onder de camping. Benieuwd wat Jan in 't G dit keer uit de hoge hoed getoverd heeft. Het bleek een voor de leek onontwarbare berg spaghetti te zijn. Het begon heerlijk rustig, via een omzwenning naderden wij de Bemelerberg. De kaarten werden hier meteen geschud. De rangorde of zo men wilt de pikorde was duidelijk. Nu wachtte de Vogelzangweg aan de zijkant van Valkenburg. Eerst langs een soort grotwoningen en dan pardoes rechts af, pech als je niet snel op het kleine blad kon komen. De eerste loper werdesignaleerd. Op weg naar Camerig. Langs wuivende graanvelden. Gerst in volle rijping. Tarwe nog onderweg naar de rijping. Rogge halverwege. Geen sporen van de met veel tamtam beveiligde korenwolf. Zullen er nog wel in leven zijn? Fietsen in Limburg vraagt niet alleen het een en ander van het lichaam het vraagt ook veel van de geest. Constant attent rijden is vermoeiend. De vele verkeersheuvels, wegversmallingen, riooldeksels met gleuven in de rijrichting en de onverwacht verschijnende JvG-tjes laten je geest geen moment tot rust komen. Het Vijlener Bos laten wij links liggen. Aan stuurboordzijde wisselende uitzichten op het dal. België wordt aangedaan om meteen links af te slaan naar Trois Bornes. Bovenop is het aangenaam verpozen op het terras in de luwte. Ook hier hebben ze een Bokkenrijder.. TC Kloosterzande houdt hier ook een tussenstop. De uiensoep, tosti's, uitsmijters en broodjes gezond gaan erin als pap. Waar je ook kijkt, overal staan racefietsen. Een rekensommetje leert dat hier al snel voor een ton aan fietsen staat. Omlaag langs de Nederlandse kant. Ik dacht dat ik niet de laatste was, op een moeilijk punt wachtte ik even op de achterblijvers. Al snel kreeg ik in de gaten dat ik de achterblijver was. Weg vervolgen om na een paar honderd meter bij de wachtenden aan te sluiten, zij waren mij kwijt. Al glooiend richting Vijlen. Opvallend hoeveel platgereden kikkers op de weg plakten. De Gulperberg werd aangedaan. In de afdaling, langs de steile kant, kwam een auto met caravan ons tegemoet, de koppelingsplaten hadden het zeer zwaar. De geur van verschroeid metaal bleef lang in de neusgaten hangen. In de bebouwde kom nog een hachelijke situatie. Een auto gaf via de richtingaanwijzer aan naar rechts af te willen slaan. Wij kwamen van rechts, naderden een voorrangskruising en wilden naar links. Geen probleem zou je denken, ware het niet dat de auto niet afsloeg doch rechtdoor reed. De bestuurder en de bijrijder keken ons woest en afkeurend aan. Waarschijnlijk vervloekten ze ons soort toerfietsers. De Kruisberg was een voorproefje op hetgeen nog ging komen, namelijk Eyserbosweg, Fromberg, Keutenberg, Hulsberg en de Cauberg. Hans besloot de rit niet volledig uit te rijden, wijs om naar het lichaam te luisteren. Martien en zijn broer Ben moesten op tijd terug zijn op hun honk, ook zij sloegen eerder af. In de afdaling van de Fromberg kwamen wij nog langs een vereniging van Zündapp-fanaten. Niet echt co2-neutraal. Wel nostalgisch. Bij sommigen kwamen jeugdherinneringen naar boven. Op een andere heuveltop hield een damesclubje een picknick. Met zijn allen zaten zij op een vakkundig gespreid kleed. De versnaperingen afgedekt tegen insecten. Met de met bubbels gevulde drinkattributen in de hand werd een toast uitgebracht. De toast zal niet op ons geweest zijn. Daarna gingen zij aan de toast met zoetigheden. Op de laatste drie heuvels testte Eric zijn loopbenen, ze functioneerden nog goed. Stap voor stap leg je ook meters af. Op diverse plaatsen stonden allerlei aanmoedigingen op het wegdek gekalkt. Vaak stond er in rood-paarse letters "trappen kut". Wie zouden ze hiermee nu aan willen moedigen? Of is het een spelfout en zijn ze één of meer letters vergeten. Vanaf de Cauberg zou het licht glooiend naar de camping zijn. Dat licht glooiende was zeer eufemistisch gezegd. Het hakte er aardig in. Na afloop wat drinken, douchen en een warme maaltijd. De kipsaté, het Limburgs zuur vlees en de schnitzels smaakten goed. Het was een zeer geslaagde dag. Ary heeft voor het eerst kennis gemaakt met De Keutenberg. Cuno heeft een prestatie van formaat geleverd, overal boven gekomen, nergens gelopen. Hetzelfde geldt voor Prisca. Vandaag in totaal circa 1700 hoogtemeters overwonnen. De twee Jannen hebben zelfs meer hoogtemeters gemaakt omdat zij regelmatig terug reden om ons achterblijvers bij te staan.

Zondag 18 juni Heusden.

Mars-Flandria was een specialist voor de kasseienklassiekers. Joop kende zijn plaats. Tijdens Parijs-Roubaix zat hij in de kopgroep toen Eric de Vlaeminck lek reed. Joop stond zijn wiel af. In de Amstel Gold race zouden ze voor hem knechten. Vlak na de start reed Joop lek. Eddy Beugels was de enige

ploegmaat die wachtte. Alle Belgen reden door. Hier toonde Joop verkracht, tevens leerde hij hier de belangrijkste les voor zijn verdere wielercarrière. Wachten zij niet op hem, dan wacht hij niet op hen.

Vaderdag onder een bijna strakblauwe hemel. De temperatuur ruim boven de 20 graden. Rien had vandaag zijn ultieme beleving van "De Tom Dumoulin Ervaring". Ook Rien lukte het om binnen twee minuten zijn interne infrastructuur te ontdoen van weerbarstige ballast. Engiszins gehaast kwam hij aan het vertrek voor de korte rit richting Heusden. Via een aantrekkelijk alternatief naar Keizersveer. De binnenvaarttanker Parkkade voer juist onder de brug door. Piet K verkoos het fietspad op de dijk waarbij je aan stuurboordzijde de rustig voortkabbellende Maas hebt en aan bakboordzijde heb je een gevarieerd uitzicht over de landerijen en heb je zicht op de landhuizen die daar sporadisch zijn gebouwd. Tussen de landerijen liggen nog vredige wielen, omzoomd door riet en bewoond door ganzen, eenden en kwakende kikkers. Een buteo buteo scheert vanaf de uiterwaarden over de dijk richting het binnenland. Het tweede deel van het fietspad wordt deels slingerend genomen om de al dan niet verse koeienvlaaien te ontwijken. Het blijft wonderlijk hoe snel zo'n vlaai door vliegen bezocht wordt. Voor Drongelen werden op een erf voorbereidingen getroffen voor een groots feest. Een buitenbar, tafels, stoelen en parasols sierden het tot feestruimte omgetoverde erf. Op het derde deel van het fietspad over de dijk zagen wij een net met ooievaars. Ook stond er een imposant landhuis met in de tuin een sauna in de vorm van een uit de kluiten gewassen harington. Via het natuurgebied van de hooibroeken kwamen wij in Drunen. Een spoorbrug met klapperende houten balken. Het fietspad door Waalwijk. De JvG-tjes werden inmiddels op het fietspad gesignaleerd. Onder prettige omstandigheden ziet de omgeving er stukken vriendelijker en stukken aangenamer uit. Na Raamsdonk was het nog maar een paar trappen om in Oosterhout te geraken. Eric G ging nog wat extra kilometers maken om zaterdag in Limburg goed voor de dag te komen.

Zondag 11 juni IJzeren Man.

Begin oktober 1969 zet Joop zijn handtekening onder het contract met Mars-Flandria. De gebroeders De Vlaeminck, Eric Leman en J.P. Moseré behoren tot zijn ploegmakers. Onder Briek Schotte zou Joop snel ervaren dat de organisatie bij de amateurploeg Amstel veel beter op orde was dan bij deze profploeg.

De temperatuur maakte al vroeg een groeispuurt deze ochtend. Een warm blauwe lucht met veel witte wolkjes. Na het vertrek werden wij op het fietspad opgehouden door twee dames, onderweg naar de Boskapel, die wel erg hardhorend waren. Zelfs op een halve meter afstand hoorden ze onze schelle fietsbellen niet. Een antieke tractor met in de aanhangwagen een miniatuuruitvoering van een antieke tractor was op weg naar het oldtimer festival van Oosteind. Even later zagen wij nog een paar antieke Amerikanen. De kameel bij de Lodge vandaag niet gezien. De jaarmarkt van Riel hebben wij letterlijk links laten liggen. Voor het tunneltje van Goirle was de tomtom even afgeleid door een groep sprinters in nauwsluitende kleding. Ja, het was een ideale dag voor het spotten van JvG-tjes, in vele varianten. Jammer dan Jan v G er zelf niet bij was, hij kon zijn hart ophalen. Ik durf te stellen dat niemand last heeft van een misogyn karakter, sterker nog niemand van WTCO is een misogyn. Na Goirle via de gebruikelijk, inmiddels figuurlijk aardig uitgeslepen, route naar de vennen van Oisterwijk. De kikkers kwaakten er lustig op los. Bij de spoorwegovergang nog heel even contact gehad met een trotse berijder van een originele Kreidler uit het jaar 1979. Na Haren steeg bij mij de spanning. Hoe zouden wij het fietspad, waar vorig jaar een vervelende valpartij plaats vond, verteren richting Vught? Het pad lag er gelukkig beter bij. Het was nog niet al te druk bij De IJzeren Man. Frank vd B en Martien hebben hier in hun jonge jaren heel wat uurtjes doorgebracht. Door de Drunense Duinen naar Loon op Zand. Motorclubs hebben de landbouwweg ook ontdekt. Op de Fazantenweg ingehaald. Ary, Erik K en Martien pikten bij hem aan. Het tempo van de vlucht ging snel naar 42 km/uur. Martien en Erik K haakten bij de tijdrijder af. Ary beet zich met succes vast in het wiel. Bij de Berkenstraat in Oosteind hadden wij nog een mooi zicht op de omvang van het oldtimerfestival.

Maandag 5 juni Noordwaard.

De reporter had zich verslapen, schrok om 08:30 wakker. Te laat!
Via via gehoord dat het een mooie rit was door de Noordwaard. Veel bruggetjes. Dan wind mee, dan wind tegen. Mooie weg naar het pontje van De Leeuw dat pendelt tussen Lage Zwaluwe en het uiterste punt van de Noordwaard. Zeer geslaagde tocht met dank aan de terreinkennis van Ary!

Zondag 28 mei Altena.

De ronde van Joegoslavië valt ten prooi aan Joop. Als winnaar krijgt hij een Ford Cortina, waarvan hij nog jaren plezier heeft gehad. Nog één etappewedstrijd te gaan: de Tour de l'Avenir. Fedor is hier aan

het linkeballen, wil niet in het belang van de ploeg rijden. Joop leest hem op een haast on-Joopse wijze de les. Joop won de wedstrijd. De overstap naar de profs ligt in het verschiet.

Tweemaal het geluksgetal aan het vertrek. Zal het vandaag ook een gelukkige dag worden voor Nederlands bekendste bermtourist (Tom Dumoulin) van afgelopen week? Laten wij het hopen. Een roze zondag in Milaan vind ik te prefereren boven een roze maandag in Tilburg. Vandaag staat Altena op het programma, de naam dekt niet de lading, randen van de Bommelerwaard worden ook aangedaan.

Via de Heikantsestraat naar Oosteind. In de Oranjepolder was het Gouden Wiel op hun traditionele rondje met de opwarming bezig, later zou de strijd bij hen losbarsten. Via de Werfkampseweg, hier heeft Rien nog herinneringen liggen van zijn diensttijd, naar Keizersveer. De suikerbieten en de mais hebben afgelopen nacht een verkwikkende douche gehad, het blad laat zich onberispelijk schoon laven aan het milde zonlicht. Langs het Kasteel Dussen naar Meeuwen. In 1393 werd een zogenoemde Donjon door Arend II van der Dussen tot kasteel verbouwd. De Elisabethsvloed van 1421 maakte het tot een ruïne. In 1456 startte Floris I en later zijn zoon Jan V van der Dussen de wederopbouw. De Spanjaarden en later de Fransen hebben het kasteel flink beschadigd. Via vele eigendomswisselingen is het in 1935 aangekocht door de Gemeente Dussen. Monumentenfonds Brabant exploiteert het sinds 2003.

Meeuwen lag evenals Dussen en Genderen in een diepe rust. De brug over het Heusdens Kanaal bracht ons in Gelderland. Hier maakten wij een rondje langs de Afgedamde Maas. Kwakende kikkers in de poelen langs het water. Meerkoeten die elkaar achterna zaten. Zwanen die vredig lagen te dobberen. Bij Wellseind lag nog een spits met de stuurhut achter de roef, waarvan aan de hand van de bouw te zien was dat de keuken en de woonkamer gescheiden waren. Langs de andere kant van de Afgedamde Maas terug naar de Maas. Het kunstwerk van Ton Schellekens over en via Doeveren richting Oosterhout. Voor 's-Gravenmoer verloor Cuno zijn bidon. Bij de vernieuwde slagerij van Marco van Strien rechts af. Oosteind laten wij rechts liggen om uiteindelijk via de Heilige Driehoek Oosterhout binnen te rollen. De laatste meters naar huis moet Ary te voet afleggen, een leuke band was zijn deel. Bij het Stadspark bleek ook de band van Piet K niet meer dezelfde hoeveelheid lucht te bevatten als bij het vertrek. Teteringen zou hij fietsend moeten kunnen halen.

Het was een mooie rit in een vlak tempo dat gemiddeld toch nog ruim boven 28 km/uur lag.

Minpuntje was de afstand, 90 stond op het programma, het waren er ruim 100 geworden. Niemand moest afhaken, wat wil je nog meer?

Zondag 21 mei Willemstad of La Trappe.

In 1969 reed het elitekorps van Amstel het Circuit des Mines, een loodzware etappekoers in de Voagezen. Joop won de leiderstrui, zijn ploegmaat Matthijs de Koning, afkomstig uit de bijbelgordel, won de bergtrui en de puntentruï. In Olympia's Tour rijdt Joop zelfs een keer omgekeerd om Fedor den Hertog op te halen. De ronde van Oostenrijk was voor Matthijs de Koning, Joop pakte toen de bergtrui en de puntentruï.

Zeven man naar La Trappe. Schitterend fietsweer. Ideale omstandigheden om er een onvergetelijke dag van te maken. En onvergetelijk werd het. Na 80 km waren ze weer terug bij af. Een bordje gemist, de weg kwijt geraakt, de garmin ingezet als joker, helaas niet het gewenste resultaat. Met een kater, niet van het bier, naar huis. Eric G kwam uiteindelijk wel aan zijn trekken, jij was als enige op de fiets vanuit Oosterhout vertrokken en ging ook op de fiets retour.

Drie man voor Willemstad. De ritleider voor vandaag was afgelopen week door zijn rug gegaan. Zijn benen zijn duidelijk sterker dan zijn rug.

Via vele polderwegen en dijkwegen gaan wij richting de vestingstad. De akkers liggen er goed bij, de aardappelplanten komen boven de grond, de mais laat het prille groen de lucht inschieten. Het graan is al door de pubertijd heen. Van de graslanden is de eerste snee al binnengehaald. De bomen en struiken zijn nog getooid in het jeugdige groen. Dit groen geeft een vrolijk tintje aan de omgeving. Al deze weelderigheid en al deze opschietende jeugdigheid van de natuur smeekt inmiddels wel om een flinke scheut vochtigheid. Hier en daar staan de beregeningsinstallaties al in stelling om ingezet te worden. Op de Goudbloemsedijk hebben wij een mooi zicht op Sint Pieter van Oudenbosch. Op de dijk richting Noordhoek kun je een speld horen vallen. Bij Willemstad is een volledige nieuwe wijk uit de grond gestampt. Het industrieterrein van Moerdijk is vergeven van allerlei geurtjes die je niet in de vrije natuur aantreft. Het dorp zelf ligt nog in diepe rust. Via de overbekende weg richting Drimmelen. Hans was vandaag de onverwoestbare en onvermoeibare locomotief, hij heeft zeker 95% van het kopwerk voor zijn rekening genomen. Wat zal Monique hem te eten geven?

Zondag 14 mei Engelen.

Het jaar 1968 is het jaar van het Olympisch Goud van de ploegentijdrit. Jan Krekels, René Pijnen, Joop en een met buikgriep kampende Fedor den Hertog halen het eerste Oranjegoud op de Spelen. Na de spelen hing hij zijn timmermanshamer aan de wilgen. Hij ging in dienst bij overhemdenfabriek Elmi, hier kreeg hij meer tijd om te trainen. In 1969 was hij nog amateur om te kijken welk niveau haalbaar was.

Johan Cruyff zal vandaag trots op ons zijn. Wij stonden met **14** man aan het vertrek. Het zonnetje had er zin in evenals de wind. Het toverdoosje van Kees werd in Dongen verrast. Of hadden vandalen afgelopen nacht het wegdek in de buurt van de begraafplaats stiekem weggehaald? Dan maar op een alternatieve wijze naar Vaart. Hier stond aan de linker kant van de weg een huis met op de gevel het woord "Polderzicht", dat moet al even geleden zijn, het uitzicht betrof een kassencomplex. Op naar de Overdiepse polder. Het Holland van wijlen H. Marsman ontrolt zich voor onze ogen. Een brede stroom gaat inderdaad traag door oneindig laagland. Populieren als hoge pluimen zijn echter gekapt. Rien en Marco nemen de afslag naar Waalwijk, een kortere route heeft hun voorkeur. Na Doeveren het klinkerweggetje door het natuurgebied Hooibroeken (moerassige komgronden langs de Maas). Ook de dorpen Elshout en Herpt worden aangedaan. Voor Bokhoven gaat een ooievaar, met felrode snavel, op de vleugels. Dan bereiken wij voor de tweede keer de traag stromende Maas. Aan de overkant ligt Californië (een tot Hedel behorend buurtschap). Het Engeler Meer laten wij letterlijk links liggen. Er is nog geen activiteit op het water te bespeuren. Na een bananenstop wordt het Drongelens Kanaal bereikt. Links af het Drongelens Kanaal over, meteen zicht op Kamp Vught. Een rilling door mijn lijf. Het vraagt weinig voorstellingsvermogen de wreedheden van destijds voor de geest te halen. Links de fusilladeplaats waar verzetsmensen zijn geliquideerd. Dan de Brederodekazerne waar ik na de opleidingsperiode de dienstdienst heb doorgebracht.

De IJzeren Man ligt er verlaten bij. Door de Duinen naar Loon op Zand. De wind ZW, of staat de wind ZWW, of zelfs WWZ. De dierenarts in ruste zal het exact weten. Het doet er niet toe de wind staat tegen. De bekende weg door De Moer en over de Fazantenweg naar Oosteind, Wij laten het dorp met de karakteristieke lintbebouwing rechts liggen. Eendrachtig wordt Oosterhout binnen gereden. Deze rit verdient een dikke pluim. Als ik aan iedere hand 5 duimen had gehad zou ik in totaal tien duimen opgestoken hebben voor de eensgezindheid en opofferingsgezindheid die vandaag getoond is. Een rit om in te lijsten.

Zondag 07 mei Sliedrecht.

Joop reed bij Amstel samen met Fedor den Hertog. Joop vond Fedor een speciale. Fedor was op een gegeven moment kind aan huis bij de Zoetemelken. Na de koers bleef hij er eten. Hij belegde zijn brood op een speciale manier. Fedor voelde zich in Rijpwetering op zijn gemak.

Onder een treurige, trieste grijze lucht druppelden de deelnemers voor vandaag binnen op het parkeerterrein. Deze tocht is om te noemen naar Hollandse Biesbosch, temeer daar de route drastisch is gewijzigd. Hollandse Biesbosch klinkt ook mooier dan Sliedrecht. Rien was na zijn noeste arbeid in het Zeeuwse land weer van de partij. Twan sloot iets later aan. Er werd vertrokken alsof wij door de geluidsbarrière moesten. Waarom niet rustig beginnen, zoals afgesproken, en nadat iedereen warm is gedraaid het tempo langzaam op een voor iedereen haalbaar niveau brengen. De ketting is net zo sterk als de zwakste schakel. Zijn alle zwakke schakels eruit, dan is er geen ketting meer.

Via de Zonzeelse polder naar Blauwe Sluis en Binnen Moerdijk. Richting de Moerdijkbruggen, langs de A16, werd weer eens bewaarheid dat zij die voorop rijden niet in de gaten hebben dat er achter afwaaien. Tevens werd bewezen dat zij die eraf waaien de voorgangers steeds verder weg zien fietsen. Twan en Rien lieten de Moerdijkbrug voor wat hij was en kozen een eigen route. De rest ging langs Den Engel om uiteindelijk bij het pontje van de Kop van het Land uit te komen. Over het Wantij en over de Beneden Merwede naar Sliedrecht. Bij Scheepstimmerbedrijf Da Capo lag een passagiersschip met een oogstrelende uitstraling qua belijning. De vormen gaan vloeiend in elkaar over. Een nieuw pareltje voor de binnenwateren wordt hier afgebouwd. Het interieur zal menigeen in vervoering brengen. Bij een van de scheepswerven lag een binnenvaartschip met zeeg om van te watertanden, zo worden ze tegenwoordig niet meer gebouwd. In de verte komt de brug van Gorinchem in zicht. Op de een of andere manier doet mij die brug op afstand aan het strand denken. Weer terug in het Brabantse Land voerde de route ons langs het terrein van Kozakken Boys. In een brede sloot had een zwanenpaar hun nest gebouwd. Stoïcijns zat één van de zwanen op het nest, de hals in de karakteristieke s-vorm op het lichaam. Hier nog even de Biesbosch in, langs het watertje Bakkerskil. De akkers liggen er mooi bij. De akkerbouwers hebben goed werk afgeleverd. Nu hopen op groeizaam weer. De Bergse Maas over en via de Oranjepolder naar huis. Mijn benen protesteren al

een poosje. Ik weet zeker dat ik niet de enige ben met protesterende benen. Mochten er zijn die echt niet zonder protesterende benen thuis willen komen dan heb ik voor hen de volgende twee woorden: Vélo Amici.

Zondag 30 april Zundert.

In zijn tweede amateurjaar is de naam Van Joop definitief gevestigd. Later dat jaar staat in november de Ronde van Mexico nog op het programma. Eerst was er geen budget. Joop was op dat bericht gestopt met de intensieve training. Ondanks de magere voorbereiding komt hij in het tweede deel goed tot zeer goed voor de dag. De eerste week werd gekenmerkt door een massale valpartij met één dode, Fulgencio Salazar. Joop reed gelukkig voor in het peleton en miste de dramatische tuimelingen.

Afgelopen woensdag was de tijdrif. De omstandigheden waren verre van ideaal. Een stevige wind en een lage temperatuur. Van opwarming was in de polder niets te merken.

Zondag was aan de opkomst te zien dat het vakantie seizoen geopend is. Toch nog 12 man aan het vertrek. Het op papier korte ritje nodigde een aantal leden uit hun neus weer eens te laten zien. De rit leider Piet K had nog even op het schema gekeken en zag dat zijn rit naar Zundert moest gaan. Ondanks de frisse ochtend reden er toch vier in de korte broek. Het eerste stuk was standaard. Voor Ulvenhout staken wij de weg over om het smalle van niet al te goede asfalt voorziene fietspad door het Landgoed Hondsdonk te volgen. Hondsdonk is de naam van een landgoed dat zich bevindt ten zuiden van Ulvenhout, en de verbinding vormt tussen de Strijbeekse Heide en de landgoederen Luchtenburg en Valkenberg. Een mooi gebied met een gevarieerd landschap, bossen, open stukken, vennen en cultuurgrond. Ideaal voor wandelaars. Even een aarzeling bij het einde van het fietspad. Rechtsaf was de juiste richting. Bij de volgende t-splitsing had menigeen rechtsaf in gedachten, het werd linksaf. Het rode fietspad richting Meerle en Minderhout. Tussen Minderhout en Meer was het een drukte van jewelste. Garageverkoop en kofferbakverkoop. Vervolgens het fietspad naar Zundert. Vandaag zouden wij een record kilometers op fietspaden rijden. In Zundert werd de bekende weg opgepakt tot aan Effen. Nu richting de A16 om langs het Mastbos naar Ulvenhout te rijden. Op de Galderseweg hoorden wij in de verte een laag brommend geluid. Het geluid zat in de blauwverschuiving. Achter het geluid hing een walm. Ter hoogte van Bouvigne ging de blauwverschuiving over in roodverschuiving. De walm bleef nog even hangen. De tros motorrijders reed richting Breda. Was niet CO2-neutraal. De walm sloeg op je adem. Na Ulvenhout werden Bavel en Dorst nog aangedaan. Nog even aangesloten bij de damesploeg Manon uit Rucphen, zij waren onderweg naar Den Hout om daar een terras te zoeken. Mazzel het Kloosterke is weer open. Twan en Ary begeleiden de dames.

Zondag 23 april Lek en linge.

Bij Amstel maakt Joop in zijn eerste meerdaagse wedstrijd meteen furore. In de Ronde van Marmara (in het huidige Erdoganistan) komt hij alleen aan in een bergrit over drie cols. Op de eerste tweecols was hij al weggesprongen, maar van Krott moest hij zich terug laten zakken. Op de derde col luisterde hij niet meer naar Krott. In de Ronde van Schotland wordt hij tweede achter René Pijnen.

Dertien leden en een gastrenner aan het vertrek op de autoverzamelplaats Avelingen. Vandaag een andere route dan voorgaande jaren gebruikelijk was. De bij Japanners bekende molens gingen wij met een bezoek vereren. Eerst door het midden van de Alblasserwaard. Bij de stier van Hoornaar links af. Mooie plaatsnamen als Goudriaan, Brandwijk, Ottoland, Bleskensgraaf, Molenaarsgraaf en Vuilendam. In veel plaatsen was men al in de stemming voor Koningsdag. Er werden spreekwoorden uitgebeeld. Bijvoorbeeld: "De vuile was buiten hangen", "Schaapjes tellen". Ook veel gezegden met vogels in de hoofdrol. De inwoners hebben zich creatief uitgeleefd. Bij Alblasserdam kwamen wij via de uitgang op het fiets- annex voetpad langs het Werelderfgoed. Bij de ingang aan de kant van Kinderdijk was het fors drukker dan bij de biechtstoel voor de Paasdagen. Het werd mij duidelijk waarom de Aziatische toeristen niet reageren op het geluid van de Nederlandse fietsbel. Zij associëren het geluid van de Nederlandse fietsbel niet met een verzoek om ruimte te maken. Zij gaan stoïcijns verder met het maken van foto's al dan niet op een zelfstok. Overigens komen bij Kinderdijk De Lek en De Noord samen, een druk kruispunt in het scheepvaartverkeer. Vandaag was het rustig. De Neptunus (een tanker) was in de dalvaart, de Aspasia (een onder Belgische vlag varende schip) was in de bergvaart. Het waterpeil in de rivieren is laag. De kribben torenden boven de waterspiegel. Het blijft een fascinerend gezicht om het spel tussen de rivier en de oevers gade te slaan. De golfjes, soms golven komen en gaan, nemen zand en/of ander materiaal mee of zetten het weer af. De lichten boven ons waren ook fascinerend. Zou het droog blijven? Zou er een plens water uit vallen? Of zou het bij een miezertje blijven? Rechts van ons een vaal zonnetje, links van ons aan de andere

kant van De Lek robuust donkere opbollende wolken waarvoor je op de loop zou gaan. Bij Tienhoven kwamen de eerste druppels. In Ameide was helaas het enige café afgelopen week failliet gegaan. Noodgedwongen verder over de kronkelende dijk naar Vianen. Gelukkig werd het voor Vianen droog. In Vianen was het café Fust nog gesloten. Zas & Fratsen was wel open. Een gelegenheid waar Rob Geus niet vrolijk van zou worden. De toiletten waren in de keuken gesitueerd. Gelukkig was de thee en koffie van goede kwaliteit. Op het bord met aanbevelingen stond dat ze Eerste en Tweede Paasdag geopend zouden zijn. Je kan het maar tijdig aankondigen. Na Vianen de bekende route richting Gorinchem. Onderweg werden wij getraakteerd op een uitje van oldtimers. Op de Appeldijk was het een laveren tussen de wandelaars. Mariënwaard was traditioneel druk. Bij het viaduct voor Beesd schrokken twee paarden van de donkerte onder het viaduct of zij schrokken van ons. Feit was dat de berijders moeite moesten doen om ze in bedwang te houden. De Linge werd afgereden tot aan Arkel. Als groep bereikten wij de autoverzamelplaats Avelingen. Martien ging op de fiets terug naar huis, hij was deze ochtend als enige per fiets naar het vertrekpunt gekomen. Klasse verloochent zich niet.

Twan en Jacco hebben vandaag voor een rit richting Moerdijk gekozen. De omstandigheden vonden zij ideaal om de beentjes een beetje los te rijden.

Maandag 17 april Arendonk.

Op 15-09-1966 staat Joop aan het vertrek van zijn eerste amateurklassieker, de driedaagse Ronde om het IJsselmeer. Alle grote namen uit die tijd zijn aanwezig. Joop wordt derde in het eindklassement. Jabo Cycles stopt omdat de coureurs beter verdienen. Joop vertrekt naar Amstel.

Op deze koude en winderige tweede Paasdag staan negen leden aan het vertrek. Twan maakt zijn rentree. Niemand in korte broek. De weg is nog nat van de nachtelijke regen, evenals het fietspad. Er is droog weer voorspeld, hoewel de luchten anders doen vermoeden. Vele schakeringen grijs met hier en daar een plukje vaal wit. Het zal vandaag geen gemakkelijke rit worden. Na Arendonk zal de wind in ons nadeel zijn. Rijdend langs de plassen van Surea valt op dat staatbosbeheer fors aan de gang is geweest. Veel bomen gekapt. Een wal van stronken. Het zwembad van weleer is niet meer te herkennen. Richting 't Zand krijgt een pauze op het hek van The Lodge. De achterband van Frank K schrikt zich een gaatje. Spontaan ontstaat er een ster in zijn binnenband. Hier was weer eens een halsstarrig buitenbandje in het spel. Na veel vijven en zessen gaf de band zich gewonnen. Ondertussen mochten wij getuige zijn van het uitlaten van een fors uit de kluiten gewassen kameel. Gezien de staat van de bulten was te concluderen dat her dier zeer goed verzorgd wordt, de begeleiders hadden er plezier in. Bij 't Zand werd de jaarlijkse hit van de scouting gehouden. Bij een van de snelheidsremmers vloog de bidon van Frank K uit de bidonhouder. Rob reed er vol overheen. Via Alphen en Aarle kwamen wij in Poppel om vervolgens richting Hooge Mierde te gaan. Iets voor het ven reed Mike lek. Hij had de buitenband in een wip van de velg en dat zonder lichters te gebruiken. De fietspomp maakte overuren. Banden op spanning brengen opdat zij de kolossale spierbundels kunnen dragen zorgt voor een verhitte handpomp. Het ven lag er rustig bij, veel graspollen met daartussen het nodige water. Waar is de tijd dat het water tot aan het fietspad stond? Na Beleven, dit keer met veel water, ging het richting de grens. De laatste strook met de wind in ons voordeel. Na het kanaal werden de eerste scheurtjes in de compactheid van de groep merkbaar. Voor de één is 32 km/uur tegen de wind in een zacht gekookt eitje, voor de ander is het een brug te ver. Hangt de uitfasering van het SUST-principe in de lucht? Moet er volgend seizoen gezocht worden naar nieuwe rit's? Bij camping De Kievit klitten de grijze wolken samen. De paar zonnige momenten liggen letterlijk en figuurlijk achter ons. Regelmatig valt de groep uiteen. Gefragmenteerd bereiken wij Oosterhout. Is vandaag op een natuurlijke manier de splitsing in groep A en groep B ontstaan? Bij de Lek en Linge route zal het groepsbelang hopelijk meer prioriteit krijgen.

Zondag 09 april Duin en Maas.

De vrouw van Herman Krott, Jos Krott, vroeg zich vertwijfeld af wat haar man in vredesnaam met dat boertje moest beginnen. Herman had er alle vertrouwen in, evenals Joop Middellink en Jasper Bouma. Jasper bouwt fietsen en wil zijn merk Jabo Cycles promoten middels een eigen ploeg.

Een mooi zonnetje aan een kilblauwe hemel. Vier man in korte broek, één in een driekwartbroek en de rest in lange uitrusting. In de schaduw was het fris tot zeer fris. Daar waar de gouden zonnestralen schenen was het heerlijk vertoeven. Deze rit, zo zou tegen het einde blijken, had heel veel overeenkomsten met het fenomenale nummer Proud Mary van Ike en Tina Turner. Het eerste deel heerlijk rustig met op de achtergrond de sonore basstem van Ike, het tweede deel opzweepend, bruisend en ruig. Tina en haar danseressen van het achtergrondkoor gingen volledig uit hun dak.

Onderweg naar de duinen waren wij er getuige van dat de laaghangende mist gestaag door de zonnestrallen werd verorberd. Velen trokken er vandaag op uit om in groepsverband de nodige kilometers onder de suizende bandjes door te laten gaan. Ook de paarden zijn van stal gehaald. In de duinen worden twee buto buteo's gespot, een goede waarnemer neemt zelfs een ree waar. Konijnen gaan rollebollend over het gras. De motorrijders hebben het voorjaar eveneens in hun hoofd. MTC Nuenen is zelfs met een grote groep op weg over de smalle weggetjes van het Brabantse land. Als wij vandaag in het land van de Nepsultan met zijn nepdemocratie, het is eigenlijk een Erdocratie, hadden gereden waren zeker allemaal achter slot en grendel gezet. Om de haverklap werd "tegen" geroepen. Aangezien de Nepsultan allergisch is voor het woord "tegen", er zelfs hysterisch van wordt zou hij ons vast en zeker hebben laten oppakken.

Halverwege de doorsteek naar de Maas werd er lek geroepen. Het bleek een alternatief soort lek te zijn. Marco had vorige week een echte lekke band, nu betrof het de interne logistiek van vloeibaar afval dat opgelost moest worden. Voor Doeveren stonden een paar gigantische schuren die volledig met zonnepanelen bedekt waren.

Een tanker met een mooie lijn gleed de Maas op richting Lith. In de weilanden met waterpartijtjes hadden reigers het goed naar hun zin. Zij trokken zich in hun spel niets van ons aan. Onderweg naar de Overdiepse polder werd duidelijk dat voor de één 34 km/u te langzaam is en voor de ander te snel is. Het fietspad door de drastisch verbouwde polder werd gezamenlijk genomen. De Amercentrale was eerst als een stipje zichtbaar in de verte, maar gaandeweg werd het stipje een stip om tenslotte te eindigen in het robuuste bouwwerk dat de Amercentrale is. Wij lieten Waspik letterlijk links liggen, in Raamsdonk werd de Wielstraat genomen. Oosteind lieten wij rechts liggen. Bij de watertoren rechts af. Altijd opletten op dit traject. Hier bleek dat Klaas niet alleen oog voor de weg had. De thuisblijvers hebben vandaag de kans op een mooie rit laten liggen.

Zondag 02 april Woudrichem.

Op 28 september 1966 maakt Joop deel uit van de het kwartet dat namens Swift aan het nationaal clubkampioenschap deel neemt. Het postuur van Joop steekt schril af tegen dat van Karstens, Zoet en Kloosterman. Joop maakt echter een fenomenale indruk tijdens de ploegentijdrit. Zij zullen vier jaar achter elkaar winnen.

Achttien man hebben door het kleine wereldje de weg naar het vertrekpunt gevonden. Het was nog niet bijster warm. Kees vandaag niet in de korte broek. Ary durfde het wel aan, de benen goed ingesmeerd. De boeren hebben gehoor gegeven aan de vraag van de akkers. De bewerkte landerijen gaan schuil onder een schaars doorzichtig glasgordijn. Richting de Overdiepse polder neemt de dichtheid van de mist allengs toe. Rien besluit zijn eigen koers te rijden, hij steekt zijn hand en slaat rechts af waar wij links af gaan. Op de nieuwe dijkweg richting Doeveren hebben wij een feeëriek uitzicht op de speelse structuren van de mist. Een waar decor voor het ontstaan van sagen en legenden. Ganzen bevolken de natte oevers van de traag stromende Maas. Een containerschip is onderweg naar zijn bestemming. De zon onderneemt pogingen de mist te verdrijven. Dauwdruppels klampen zich amechtig vast aan de sappige jonge grassprietjes, de druppels gaan een zeker einde tegemoet. Voor Heusden nemen wij de brug, aan de realisering waarvan ons voormalig lid Ton Schellekens heeft meegeholpen. Jan in 't G heeft zijn benen in de cruise control gezet, stoïcijns blijven zijn benen malen zonder dat het hem energie kost. Het profpeleton heeft een Skytrein, wij hebben een BCOTrein. Jan in 't G, Martien en Eric G vormen onze trein. Waar halen zij hun onuitputbare krachten vandaan? Nergens, het is gewoon talent en fietsvermogen dat zij bezitten.

Er zijn vandaag veel groepen op weg gegaan, regelmatig komen wij er tegen. In Veen zijn geen sporen van maanden geleden uitgebrande auto's zichtbaar. Woudrichem wordt langs de jachthaven binnengereden. Door de muren van de kerk zijn de psalmen vaag hoorbaar.

Het golfterrein van Almkerk wordt nog aangedaan evenals het aquaduct. Wanneer zal dit op de werelderfgoedlijst opgenomen worden? De zon wordt krachtiger en krachtiger, de laatste mistflarden sterven in schoonheid. De brug van Keizersveer wordt stevig opgereden, voor een enkeling te stevig. Op het viaduct over de Maasroute slaan Niek, Martien en Eric G een definitieve kloof. De rest is gezien. Met een gemiddelde van dik in de 29 km/uur rollen wij Oosterhout binnen.

Zondag 27 maart Erik's tocht één.

Bij de nieuwelingen rijdt Joop een mooie erelijst bij elkaar. In het veld behoort hij ook tot de besten. Op 31 januari 1965 word hij Nederlands kampioen veldrijden. Hij won die winter 11 van de 13 crossen. Tijdens de wegwedstrijden was Joop een bijzondere verschijning met zijn lange witte kniekousen.

Negentien man staan met een uurtje minder nachtrust aan het vertrek. De natuur trekt zich van dat verschoven uurtje niets aan. Het is op dit tijdstip gewoonweg koud. Niet voor iedereen, Kees staat parmantig in de korte broek, de benen weliswaar goed ingesmeerd. De zon onderneemt al pogingen om het koude blauw van de lucht om te zetten in het warme strakke blauw, helaas het blijft bij pogingen. De ritleider wacht op ons in zijn thuisland. Zodra wij Terheijden binnenrijden nestelt Erik K zich op kop. De wind zal ons vandaag wederom parten spelen. Na de molen links af. De ijsbaan heeft de wintervacht afgelegd. De stop is uit het weiland getrokken. Met de wind in het hol is het een makkie. De akkers wachten op de boer om zich eens lekker te laten verwennen, ze liggen er zaad vragend bij. De boeren hebben genoeg te doen de komende tijd. De prunussen (behorend tot de rozenfamilie) staan al in bloei. Bij andere bomen en heesters zal het niet lang meer duren of de knoppen zullen open barsten. Voor Stampersgat steken wij de Mark over. Wind vol tegen of wind schuin tegen. Meer smaken zijn er niet. Een buteo buteo scheert over de velden op zoek naar een lekker hapje. De oude bananenstop wordt vervangen door de nieuwe krentenbollenstop. Langs de Mark naar Zevenbergen. De groep breekt. Jan in 't G waagt de sprong naar de eerste groep. Eigenlijk is het geen wagen, met zijn spoorstaven is het een zekerheidje dat hij het zal redden. Frank probeert het iets later, zijn poging loopt vast in de recalcitrante wind. Eric G reed bij de brug van Zwartenberg lek. De groepen smolten samen. Wilbert werd geadviseerd met een paar man door te rijden. Het buitenbandje van Eric G bleef zich obstinaat verzetten tegen de pogingen gelicht te worden. Met vereende krachten lukte het tenslotte. Klaas en Piet R konden geen gaatje, laat staan gat, ontdekken in de binnenband. Piet K showde zijn soepele techniek van het opleggen van een niet echt meewerkende buitenband. De raadgevingen van de omstanders waren niet van de lucht, de beste stuurder staan aan wal, maar Piet K liet zich niet van de wijs brengen. Zelfs niet door voorbij snellend vibrerend vlees in strakke koersbroeken en strakke wielershirtjes. Dat belooft wat van de komende zomerse dagen. Richting Langeweg betrok de lucht, het grijs kreeg de overhand, de temperatuur zakte. De Schuivenoordseweg was de laatste beproeving. De groep van Wilbert haalden wij pas in bij de aspergesboerderij van Van Beek. Dit keer kwamen wij niet als groep in Oosterhout.

Zondag 19 maart Mc-Donalds Etten.

Zijn eerste overwinning pakte Joop op 30 augustus 1964 in de ronde van Puiflijk. Hij zat in de kopgroep van drie en was vastbesloten bij een bepaalde lantaarnpaal aan te gaan. Zo gezegd zo gedaan. De anderen kwamen niet meer terug. Zaterdag 5 september 1964 was de ronde van Aalsmeer. Joop demarreerde vanuit het vertrek en is niet meer terug gepakt. Alle premies op zak.

Vandaag de laagste opkomst van het prille seizoen. Het was niet verrassend. Een andere PietvG zorgde voor enige verwarring. Men had hem met een rugzak naar Het Gouden Wiel zien rijden. Wij stonden te wachten op zijn terugkeer. Iemand merkte op dat het een andere rugzak was, een ander zei dat hij op een andere fiets reed en weer een ander zei dat het een andere PietvG was. Aeolus, zoon van Poseidon, de bewaarder van de winden had vandaag Zephyrus en Notos vrij gelaten uit de grot, waarin hij de winden bewaart. De twee spanden duchtig samen om ons het fietsen moeilijk te maken. Met moeite werden snelheden bereikt die net boven de 20 lagen. Op naar Terheijden om Erik op te halen. In de plassen naast de weg rolden golfjes over elkaar. Een aalscholver bokste boven onze hoofden ook tegen de wind. Een scholekster wilde een aanloop nemen om het luchtruim te kiezen, halverwege de start staakte de vogel de poging en verkoos een rustig plaatste op het zompige weiland. Op de Schuivenoordseweg werden wij verrast met kortstondige zonnestrallen. Verder was de lucht vol van grijze balken, sommige lichtgrijs sommige donkergrijs. Had iets weg van een zebromotief. In de polders rondom Etten-Leur even gestopt zodat Jacco het windjack uit kon doen. Hij kon de warmte niet meer kwijt. Hij had heel veel last van de opwarming van zijn interne klimaat. De toverdoos van Kees stuurde ons drie keer langs de Mc-Donalds. De route had veel weg van een Amstel Goldrace op het vlakke. Veel punten werden meerdere keren gepasseerd. Via Prinsenbeek gingen wij weer naar Café Elsakker, Erik zou thuis afgeleverd worden. Jan de R reed op de kanaaldijk langs het afgedamde stuk van het Markkanaal lek. Mooi zicht op de schuimkoppen van de plas van Caron. De oevers hadden het te verduren.

Zondag 12 maart Ontbijttocht.

De fietser gaat koersen bij de nieuwelingen. Amsterdammer Harry Jansen heeft oog voor de talenten van dat rossige coureurtje, die soms met kniekousen aan de start staat van een wedstrijd. De rossige werd gepest. De trainingsschema's van Egbert van 't Oever zijn aan hem besteed. Met Harry Jansen doet hij in de winter aan krachttraining in een boksschool. De eerste overwinning van Joop nadert.

Vannacht liggen woelen. Zal de zon ons morgen nog wel goedgezind zijn nu wij bestempeld worden als fascist, nu ons nazistische praktijken verweten worden? Hoe ver reikt de arm van de Nepsultan? Mijn opluchting was enorm toen ik de gordijnen opende. De Nepsultan heeft geen invloed op de zon! De opkomst was super, 23 van de 33 aan het vertrek. Onderweg naar de Huisdreef bleek dat er veel groepen toerrijders deze stralende ochtend hadden uitgekozen voor een tocht. Nabij Bavel werden wij ingehaald door de groep Geerts. Een jonge dame met een gevlochten machtige paardenstaart en een geprononceerde bilpartij waarbij de door Voque de hemel in geprezen billen van Doutzen slechts schrill afsteken, voerde het tempo aan. Andere groepen toerrijders lieten zich van hun slechte kant zien, zij gedroegen zich onverdraagzaam tot op het hufferige af. Wij kregen verwensingen naar ons hoofd geslingerd. Op de terugweg werd de honger naar nieuwe wegen te snel gestild. Brakken is weliswaar een asfaltweg met mooie woningen, maar het is wel een weg die dood loopt in een zandpad. Het roer om. Op naar het insectenhotel, waarvan de meeste gasten nog in diepe rust liggen, aan de Langereit en het verderop gelegen bamboeveld. Tegen 11:00 uur doemt Woods op. Nog 6 leden hebben de weg naar het voormalige Aapje gevonden. Het verzorgde ontbijt met omelet, gekookt eitje, zoetheid, kaas en vleeswaren ging erin als pap.

Zondag 05 maart Tweede poging.

Op zestienjarige leeftijd krijgt de schaatswinnaar een fiets. Zijn keuze valt op een racefiets omdat hij daarmee zijn conditie voor het schaatsen kan onderhouden. Op een zondag pikte hij aan bij een trainingsrit van wielervereniging Swift uit Leiden. Overdag timmerman. In de vrije tijd schaatser/fietsers.

Een forse groep stond te trappelen aan de Bredaseweg. Een ravissante loopster trainde op het fietspad aan de overkant. De nekspieren werken nog. Boven ons een fletsblauwe hemel met stroken uiteengerafelde witte stroken. Een stevige wind. De toverdoos van Kees had een rit onder Breda in gedachten. De berm van de weg richting Dorst was bezaaid met blikjes, flesjes en potjes. De veroorzaker van deze troep is bekend, namelijk "Niemand". Het wordt tijd dat niemand eens een stevige heropvoeding krijgt. Vandaag vele forse groepen op de weg. In het Mastbos bij De Boswachter komen wij gedwongen tot stilstand. Groepen lopers en loopsters gecombineerd met auto's en vele fietsers was te veel van het goede voor de capaciteit van de weg. De witte stroken boven onze hoofden klonteren samen tot stapelwolken. Even later worden ze weer uiteen geblazen. Het blijft een mooi gezicht. Wij rijden langs sloten die tot de rand gevuld zijn met water, dan weer door bospercelen of door open polderlandschap. Bij de afgelopen week door Asscher bezochte camping laat de achterband van Mike de laatste ademtocht ontsnappen. Met vereende krachten wordt Mike weer op weg geholpen, alleen met een pepernoot in de band. Bij de Kleine Heistraat zien wij dat de plastic flarden nog steeds in de boomtoppen fladderen. De traditionele sprint bij Dorst, ditmaal erg vroeg op de wagen gebracht, werd gewonnen door, hoe kan het anders, Twan. Bij de verkeerslichten vindt de hergroepering plaats. Het viaduct naar Oosterheide is een prooi voor Hans. Inmiddels melden de grijze kleuren zich tussen het blauw en het wit. Het zal geen uren meer duren voordat het grijs de macht in handen neemt. Wij hebben een mooie gevarieerde rit gehad. Wilbert kon, ondanks zijn zweeps slag, goed meekomen. Hij zal de stijgende lijn wel vasthouden.

Zondag 26 februari De Omloop.

Gé neemt de varkensmesterij van zijn vader over. Het is hard werken voor weinig. Na schooltijd gaat de oudste zoon niet spelen met kameraadjes, hij gaat vader helpen in het bedrijf. Het kon niet anders, vader had handjes nodig om het vele werk aan te kunnen. De zoon is een zesjesleerling die zich op schaatsen na, niet met sport bezig houdt. In de derde klas won hij zijn eerste schaatswedstrijd.

Een grijze winderige ochtend met flarden fijne miezer, meer is er niet van te maken. Kees was de man van de klok, op zijn klokje werd om 09:30 vertrokken. Het klokje van Wilbert liep waarschijnlijk iets achter bij het klokje van Kees. Volgende keer beter. Wilbert heeft er een mooie trainingsrit van gemaakt. Een oude bekende van O - O - O, Frank Kieboom, vroeg of hij mee mocht fietsen. Uiteraard hadden wij geen bezwaar. Tussen Dorst en Bavel reed Kees lek. Met vereende krachten werd een te grote binnenband gedwongen in de dwangbuis van de buitenband, nadat deze eerst op scherpe verstekelingen was gecontroleerd. Even na Bavel de tweede lekke band voor Kees. Ogen op leeftijd haalden een scherpe verstekeling uit de buitenband. De nieuwe binnenband paste perfect. In de Huisdreef was een machtige eik midbooms gebroken. Door de storm van afgelopen week? Veel bomen langs de weg richting het viaduct naar Bavel hadden nestkastjes, in velerlei uitvoeringen, aan de stam hangen. De akkers en weilanden van de Rimpelaar waren verworven tot zompige velden. Martien en Niek leefden zich uit. Het ommetje langs Omloop lag bezaaid met afgebroken takjes. Via het motel van Van der Valk reden wij naar Stad Parijs, de Flaassendijk werd met een bezoek vereerd.

De Flaassendijk is van oorsprong een dijk door een ven met stilstaand water. Dit gebied wordt doorsneden door vier beken, te weten: Donge, Landscheiding, Kleine Lei en grote Lei. De wind kwam vilein van links voor. Martien fungeerde als een derny waarachter het heerlijk uit de wind rijden is. Een haakse bocht naar rechts gaf opluchting. De volgende haakse bocht naar links bracht ons op de Bredestraat met wederom dezelfde vileine wind. Fijne miezer was ons deel. Je bleef niet droog en je werd ook niet kletsnat. Tja, je weet wel door fijne regen en fijne mensen word je bedonderd. Na een krappe 50 kilometer werd Oosterhout bereikt. John Schöll had beter weer op zijn verjaardag verdiend.

Zondag 19 februari Eerste poging.

Gé en Rie, echte Rippers, verhuizen naar Den Haag in de hoop daar een beter bestaan op te kunnen bouwen. Helaas. Onder povere omstandigheden wordt hun eerste zoon geboren op 3 december 1946. De kaashandel met zijn broer Cees wordt geen succes. De Ripper keert terug op zijn stek.

Vandaag gaat de kop eraf. Tien leden, twee aspirant leden en de hoffotograaf staan aan het vertrek. Het toverdoosje van Kees spuwt de route uit. Het zicht wordt beperkt door een heilig weertype. De bosranden gaan schuil in grijze sluiers. Na Molenschot hebben ganzen bezit genomen van wat ooit een glanzend groen weiland was, nu staan delen onder water. De ganzen zoeken, al pootje badend, naar hun dagelijkse kost. Richting Chaam worden wij voorbijgereden door de mannen van Van Boxtel. Het is alsof wij stil staan. In hun kielzog komen de bladeren los van het wegdek. Chaam laten wij links liggen. De toverdoos stuurt ons de binnenlanden in. Gelukkig geen inboorlingen met kookpotten. Excuses, etnisch profileren mag niet. Alsof hele neten toerfietsers ontwaakt zijn, grote en kleine groepen hebben gehoor gegeven aan de lokroep van de op het asfalt en klinkers suizende bandjes. Heel even worden wij verrast en verblijd met een waterig zonnetje. De weilanden kleuren nu groengeel. Naast toerfietsers zijn er ook groepen hinden, al dan niet in fluorescerende truitjes op pad. Dit zou best wel eens een seizoen met een hoog JanvanGilsjes gehalte kunnen worden. De thuislanden van Kees worden aangedaan. In de bosrand richting de Zwaantjesweg zijn wij er getuige van dat in de takken van de bomen plastic soep te vinden is. De stroken zijn door een samenspel van de takken en de wind aan flarden gescheurd. Opvallend hoeveel afval er langs de kant van de weg ligt. Wat zullen de archeologen, na de volgende transgressie, een plezier beleven aan het opgraven van al dit afval. Nog een paar viaducten en Oosterhout komt in zicht. Wilbert laat de moed, alleen al bij de gedachte aan een viaduct, in de schoenen zakken. De ultieme sprint in Dorst wordt met vier vingers in de neusgaten door Niek gewonnen. Bij zijn aanzet zag de oplettende achtervolger een schroeivlek op het asfalt. Tegen twaalf uur vielen wij op de thuisklep.